

UNIVERSITATEA ROMÂNĂ – AMERICANĂ
FACULTATEA DE DREPT



L I C E N Ț Ă 2024

Autori:

- | | |
|------------------------------|---|
| Drept civil anul I | - conf. univ. dr. Bazil Oglindă;
- conf. univ. dr. Ciprian-Raul Romițan; |
| Drept civil anul II | - conf. univ. dr. Ciprian-Raul Romițan;
- conf. univ. dr. Bazil Oglindă; |
| Drept civil anul III | - lector univ. dr. Oana Florentina Ispas; |
| Drept procesual civil | - conf. univ. dr. Bazil Oglindă; |
| Drept penal. Partea generală | - conf. univ. dr. Norel Neagu; |
| Drept penal. Partea specială | - prof. univ. dr. Constantin Duvac; |
| Drept procesual penal | - conf. univ. dr. Mihai Olariu. |

TESTE GRILĂ
(ORIENTATIVE)

DREPT CIVIL – ANUL I

1. Legea civilă nouă:

- a) se aplică întotdeauna situațiilor juridice născute înainte de intrarea ei în vigoare, dacă se încheie orice fel de act după intrarea în vigoare a legii noi;
- b) de regulă retroactivează;
- c) se aplică tuturor prescripțiilor începute la data intrării în vigoare a legii noi, cu condiția ca acestea să nu fie împlinite;
- d) este aplicabilă și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării sale în vigoare derivate din obligația legală de întreținere.

2. Decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi:

- a) sunt parțial supuse dispozițiilor legale care le-au instituit;
- b) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale noi;
- c) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale sub care se împlinesc termenele;
- d) sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

3. Dispozițiile legii noi se vor aplica:

- a) efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, în toate cazurile;
- b) efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din starea și capacitatea persoanelor, chiar dacă acestea nu subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;
- c) efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din căsătorie, filiație și obligația legală de întreținere, dacă aceste situații subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;
- d) actelor juridice nule sau anulabile potrivit legii vechi, care pot fi considerate valabile potrivit legii noi.

4. Capacitatea de folosință:

- a) este aptitudinea persoanei de a avea drepturi și obligații civile;
- b) este aptitudinea persoanei de a încheia singură acte juridice civile;
- c) se poate dobândi anticipat de către minorii care au împlinit vârsta de 16 ani, în anumite condiții;
- d) este restrânsă în cazul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, fără nicio excepție.

5. În ceea ce privește capacitatea de exercițiu:

- a) minorul în vârstă de 11 ani nu poate să încheie acte juridice privind munca, îndeletnicirile artistice sau sportive ori referitoare la profesia sa, cu încuviințarea părinților sau a tutorelui;
- b) minorul lipsit de capacitate de exercițiu poate invoca și singur, în apărare, anulabilitatea actului pentru incapacitatea sa;
- c) minorul în vârstă de 11 ani poate dispune singur de veniturile realizate din îndeletnicirile artistice și sportive;
- d) acțiunea în anulare a actului juridic încheiat de către minor nu poate fi exercitată de către ocrotitorul legal al acestuia.

6. Consimțământul este viciat:

- a) în caz de eroare, dol, nerespectarea formei autentice, lipsa capacității de folosință;
- b) numai în caz de eroare, dol și leziune;
- c) și atunci când dolul provine de la reprezentantul, prepusul ori gerantul celeilalte părți;
- d) în caz de eroare, dol, violență sau leziune, sancțiunea fiind nulitatea absolută a contractului.

7. Eroarea nu este esențială:

- a) când poartă asupra unui element cu privire la care riscul de eroare a fost asumat de către partea care invocă eroarea;
- b) când poartă asupra naturii contractului;
- c) când poartă asupra obiectului contractului;
- d) când poartă asupra identității persoanei.

8. Partea care se află într-o eroare esențială poate cere:

- a) anularea contractului, dacă se afla în eroare la momentul încheierii contractului sau la orice moment ulterior până la data executării obligațiilor principale ale părților;
- b) anularea contractului, dacă se afla în eroare la momentul încheierii contractului;
- c) poate cere adaptarea contractului numai dacă eroarea a intervenit ulterior semnării contractului;
- d) nulitatea absolută a contractului, dacă partea care este victima erorii a fost de bunăcredință la data încheierii contractului.

9. În cazul dolului comis de un terț:

- a) partea care este victima unui dolului unui terț poate cere anularea contractului, dacă cealaltă parte a cunoscut dolul la încheierea contractului;
- b) dolul se presupune doar relativ;
- c) manoperele frauduloase pot avea loc și ulterior semnării contractului, afectând consimțământul victimei la îndeplinirea obligațiilor asumate prin contract;
- d) partea care este victima dolului poate cere anularea chiar dacă cealaltă parte nu a cunoscut sau, după caz, nu ar fi trebuit să cunoască dolul la încheierea contractului.

10. Dolul:

- a) poate fi reținut în toate cazurile în care cealaltă parte omite să îl informeze pe contractant asupra unor împrejurări pe care se cuvenea să i le dezvăluie;
- b) partea al cărei consimțământ a fost viciat prin dol nu poate cere anularea contractului, decât dacă eroarea în care s-a aflat a fost esențială;
- c) poate duce la anularea contractului, chiar dacă eroarea în care s-a aflat partea nu este esențială;
- d) dolul se presupune.

11. În materia violenței, ca viciu de consimțământ:

- a) sancțiunea este anularea contractului sau răspunderea autorului violenței pentru prejudiciile cauzate, cele două nefiind cumulative, în nicio situație;
- b) simpla temere izvorâtă din respect nu atrage anularea contractului;
- c) contractul încheiat de o parte aflată în stare de necesitate poate fi anulat și dacă cealaltă parte nu a profitat de această împrejurare;
- d) temerea insuflată prin amenințarea cu exercițiul unui drept făcută cu scopul de a obține avantaje injuste nu constituie violență.

12. Consimțământul a fost viciat prin violență atunci când:

- a) partea este amenințată că va fi data în judecată dacă nu își îndeplinește obligațiile asumate;
- b) partea încheie contractul din cauza temerii insuflate prin amenințarea cu exercițiul unui drept, făcută cu scopul de a obține avantaje injuste;
- c) contractul este încheiat de o parte aflată în stare de necesitate, chiar dacă cealaltă parte nu a profitat de această stare;
- d) se reține existența temerii reverențiale, fără a exista violența fizică.

13. Nu pot fi atacate pentru leziune:

- a) contractele sinalagmatice;
- b) contractele comutative;
- c) contractele nenumite;
- d) contractele aleatorii.

14. Potrivit Codului Civil:

- a) partea al cărei consimțământ este viciat prin leziune poate solicita doar anularea contractului;
- b) în cazul în care partea al cărei consimțământ este viciat prin leziune solicită anularea contractului, instanța nu poate dispune menținerea acestuia, dacă cealaltă parte oferă, în mod echitabil, o reducere a propriei creanțe;
- c) dreptul la acțiunea în anulare pentru leziune se prescrie în termen de un an de la data încheierii contractului;
- d) anulabilitatea contractului pentru leziune poate fi invocată oricând pe cale de excepție.

15. Obiectul obligației:

- a) trebuie să fie întotdeauna determinat, sub sancțiunea nulității relative;
- b) poate fi ilicit, dacă obiectul contractului este licit;
- c) este prestația la care se angajează debitorul;
- d) îl reprezintă operațiunea juridică precum vânzarea, locațiunea, împrumutul sau alte asemenea.

16. Contractul nu este valabil dacă:

- a) la momentul încheierii sale, una dintre părți se afla în imposibilitatea de a-și executa obligația;
- b) bunurile ce constituie obiectul derivat al acestuia aparțin unui terț;
- c) bunurile ce constituie obiectul derivat al acestuia sunt în circuitul civil;
- d) obiectul contractului este determinabil.

17. Cauza contractului:

- a) este ilicită când este contrară legii și ordinii publice;
- b) este ilicită atunci când contractul este doar mijlocul pentru a deroga de la o normă legală dispozitivă;
- c) valabilă nu se prezumă în nicio situație;
- d) trebuie să fie prevăzută expres în contract.

18. Sancțiunile în materia cauzei contractului includ:

- a) nulitatea absolută, în cazul lipsei cauzei;
- b) nulitatea relativă, în cazul cauzei imorale comune;
- c) nulitatea absolută, în cazul cauzei imorale, dacă cealaltă parte a cunoscut-o sau, după împrejurări, trebuia să o cunoască;
- d) nulitatea absolută, în cazul cauzei ilicite, chiar dacă nu este comună și cealaltă parte nu a cunoscut-o și nici nu trebuia, după împrejurări, să o cunoască.

19. Dacă părțile s-au învoit ca un contract să fie încheiat într-o anumită formă, pe care legea nu o cere, iar acea formă nu a fost respectată:

- a) contractul este nul absolut;
- b) contractul este nul relativ;
- c) contractul este nenumit;
- d) contractul este valabil.

20. În materia nulității:

- a) instanța nu este obligată să invoce nulitatea absolută din oficiu;
- b) nulitatea relativă poate fi invocată, pe cale de acțiune sau pe cale de excepție, numai în termenul de prescripție stabilit de lege;
- c) nu pot fi instituite și/sau suprimate cauze de nulitate prin acordul părților;
- d) contractul lovit de nulitate absolută este considerat a nu fi fost niciodată încheiat, pe când contractul lovit de nulitate relativă nu va mai fi considerat valabil pentru viitor.

21. În cazurile în care natura nulității nu este determinată ori nu reiese în chip neîndoielnic din lege, contractul este:

- a) nul absolut;
- b) valabil;
- c) anulabil;
- d) suspendat.

22. În ceea ce privește restituirea prestațiilor, ca efect al nulității actului, este adevărat că:

- a) dacă bunul supus restituirii a pierit fortuit, debitorul obligației de restituire este liberat de această obligație, în toate cazurile;
- b) dacă obligația de restituire provine din culpa debitorului, el nu poate fi liberat de obligația de restituire, în niciun caz;
- c) dacă debitorul obligației de restituire este de rea-credință, el este liberat de restituire dacă dovedește că bunul ar fi pierit și în cazul în care, la data pieririi, ar fi fost deja predat creditorului;
- d) restituirea prestațiilor se va face întotdeauna în natură.

23. În ce privește modalitățile obligațiilor, condiția:

- a) este suspensivă atunci când îndeplinirea ei determină desființarea obligației;
- b) se prezumă a fi suspensivă ori de câte ori scadența obligațiilor principale precedă momentul la care condiția s-ar putea îndeplini;
- c) rezolutorie ce depinde exclusiv de voința debitorului nu este valabilă;
- d) se consideră neîndeplinită dacă partea interesată de îndeplinirea condiției determină, cu rea credință, realizarea evenimentului.

24. În ceea ce privește condiția, este adevărat că:

- a) obligația contractată sub condiție suspensivă ce depinde exclusiv de voința creditorului nu produce niciun efect;
- b) obligația contractată sub condiție suspensivă ce depinde exclusiv de voința debitorului produce efecte;
- c) obligația contractată sub condiție suspensivă simplă potestativă din partea debitorului nu produce efecte;
- d) obligația contractată sub condiție suspensivă simplă potestativă din partea creditorului sau din partea debitorului produce efecte.

25. În materia termenului, ca modalitate a obligațiilor:

- a) plata nu se poate cere înainte de împlinirea termenului suspensiv;
- b) acesta poate fi stabilit de părți sau prevăzut de lege, însă nu poate fi stabilit de instanță;
- c) plata executată de bunăvoie și în cunoștință de cauză înainte de împlinirea termenului suspensiv este supusă restituirii;

- d) renunțarea la termen sau decăderea din beneficiul termenului face ca obligația să se stingă.

26. Este adevărat că:

- a) decăderea din beneficiul termenului a unui debitor solidar este opozabilă celorlalți debitori;
- b) ca regulă, termenul profită creditorului;
- c) cererea pentru stabilirea termenului nu este supusă prescripției extinctive;
- d) ceea ce s-a executat de bunăvoie și în cunoștință de cauză înainte de împlinirea termenului nu este supus restituirii.

27. În materia prescripției:

- a) organul de jurisdicție competent nu poate invoca prescripția, chiar dacă invocarea prescripției ar fi în interesul statului;
- b) se poate renunța la prescripție cât timp nu a început să curgă;
- c) renunțarea la prescripție poate fi doar expresă;
- d) este valabilă clauza prin care părțile declară o acțiune ar fi declarată prescriptibilă chiar dacă, potrivit legii, aceasta este imprescriptibilă;

28. Prescripția dreptului la acțiunea în anularea actului juridic începe să curgă:

- a) în caz de violență, din ziua în care aceasta a fost descoperită;
- b) în cazul dolului, din ziua în care acesta a încetat;
- c) în caz de eroare, din ziua când cel îndreptățit, reprezentantul său legal sau cel chemat de lege să îi încuviințeze sau să îi autorizeze actele a cunoscut cauza anulării, însă nu mai târziu de 18 luni din ziua încheierii actului juridic;
- d) în cazul violenței, nu mai târziu de 18 luni de la data încheierii actului juridic.

29. Cursul prescripției se întrerupe:

- a) între soți, cât timp durează căsătoria și nu sunt separați în fapt;
- b) cât timp debitorul, în mod deliberat, ascunde creditorului existența datoriei sau exigibilitatea acesteia;
- c) pe întreaga durată a negocierilor dintre părți, indiferent de obiectul negocierilor;
- d) prin orice act prin care cel în folosul căruia curge prescripția este pus în întârziere.

30. De la data când cauza de suspendare a încetat:

- a) începe să curgă o nouă prescripție de același fel;
- b) prescripția își reia cursul, socotindu-se pentru împlinirea termenului și timpul scurs înainte de suspendare;
- c) prescripția își reia cursul, fără a se lua în considerare timpul scurs înainte de suspendare;
- d) prescripția se consideră îndeplinită.

31. În materia capacității de folosință a persoanei fizice:

- a) capacitatea de folosință a persoanei fizice începe la nașterea persoanei și încetează odată cu instituirea tutelei speciale;
- b) drepturile copilului sunt recunoscute de la concepțiune, însă numai dacă el se naște viabil;
- c) drepturile și obligațiile copilului sunt recunoscute de la concepțiune, însă numai dacă el se naște viu;
- d) capacitatea de folosință încetează odată cu moartea persoanei fizice.

32. În materia capacității de exercițiu:

- a) minorul dobândește, prin căsătorie, atât capacitatea de folosință, cât și capacitate deplină de exercițiu;
- b) în cazul în care căsătoria este anulată, indiferent dacă este de bună sau de rea credință, minorul păstrează capacitatea deplină de exercițiu;
- c) minorului, în cazul în care a împlinit vârsta de 16 ani și există motive temeinice, fiind îndeplinite și celelalte condiții prevăzute de lege, i se poate recunoaște de către instanța de tutelă capacitate deplină de exercițiu;
- d) niciuna dintre afirmațiile de mai sus nu sunt corecte.

33. Au capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) majorul care beneficiază de consiliere judiciară;
- b) persoana fizică care beneficiază de măsura tutelei speciale;
- c) persoana fizică care a împlinit vârsta de 18 ani față de care s-a instituit măsura tutelei speciale;
- d) majorul care beneficiază de măsura tutelei speciale.

34. Copilul:

- a) din căsătorie va lua numele de familie comun al părinților săi;
- b) din căsătorie nu poate în nicio situație să ia numele de familie al mamei;
- c) din căsătorie nu poate în nicio situație să ia numele de familie al tatălui;
- d) din căsătorie va lua exclusiv numele de familie al mamei.

35. În materie de domiciliu

- a) domiciliul ca atribut de identificare a persoanei fizice este guvernat de principiul unicității;
- b) o persoană fizică poate avea în același timp mai multe domiciliu, în funcție de câte proprietăți are;
- c) reședința nu poate fi considerată domiciliu în nici o situație;
- d) alegerea domiciliului se prezumă, nefiind necesară alegerea expresă și în scris a acestuia.

36. În materia declarării judecătorești a morții:

- a) cel declarat mort este socotit că a încetat din viață la data pe care hotărârea judecătorească rămasă definitivă a stabilit-o ca fiind data morții;

- b) dacă hotărârea judecătorească de declarare a morții nu arată și ora morții, se socotește că cel declarat mort a încetat din viață la prima oră a zilei stabilite ca fiind aceea a morții;
- c) cel declarat mort este socotit că a încetat din viață la data la care s-a pronunțat hotărârea judecătorească de declarare a morții;
- d) dacă hotărârea judecătorească de declarare a morții nu cuprinde ora la care a fost pronunțată, se socotește că cel declarat mort a încetat din viață în ultima oră a zilei în care hotărârea judecătorească a fost pronunțată.

37. În privința actelor încheiate de minor:

- a) actele juridice ale minorului cu capacitate de exercițiu restrânsă se încheie de acesta, cu încuviințarea părinților și cu avizul consiliului de familie;
- b) actele juridice ale minorului fără capacitate de exercițiu se încheie de acesta, cu încuviințarea părinților și cu autorizarea instanței de tutelă;
- c) actele juridice ale minorului fără capacitate de exercițiu se încheie, în numele acestora, de reprezentanții lor legali;
- d) minorul nu poate încheia niciun act de dispoziție.

38. În materia consiliului de familie:

- a) tutorele este membru de drept al consiliului de familie;
- b) instanța de tutelă poate constitui un consiliu de familie după consultarea părinților minorului;
- c) soțul și soția pot fi, împreună, membri ai aceluiași consiliu de familie;
- d) consiliul de familie supraveghează modul în care tutorele își exercită drepturile și își îndeplinește îndatoririle cu privire la persoana și bunurile minorului.

39. Tutela minorului se instituie atunci când:

- a) unul dintre părinți decedează;
- b) unul dintre părinți decedează, iar celălalt este necunoscut;
- c) unul dintre părinți beneficiază de consiliere judiciară sau tutelă specială;
- d) unul dintre părinți beneficiază de tutelă specială, iar celălalt locuiește în altă localitate.

40. Actele de stare civilă întocmite de o persoană care a exercitat în mod public atribuțiile de ofițer de stare civilă, cu respectarea tuturor prevederilor legale, chiar dacă acea persoană nu avea această calitate:

- a) sunt valabile în toate cazurile;
- b) nu sunt valabile;
- c) sunt valabile numai în cazul în care beneficiarii actelor nu cunoșteau, în momentul întocmirii lor, lipsa acestei calități.
- d) sunt valabile în cazul în care beneficiarii actelor cunoșteau, în momentul întocmirii lor, lipsa acestei calități.

41. În materia confirmării actului anulabil:

- a) minorul devenit major nu poate confirma actul făcut singur în timpul minorității;

- b) persoana cu privire la care a încetat măsura consilierii judiciare poate confirma actul făcut în perioada în care se afla sub ocrotire;
- c) persoana cu privire la care a încetat măsura de ocrotire a tutelei speciale nu poate confirma actul făcut în perioada în care se afla sub ocrotire;
- d) actul nu poate fi confirmat în nicio situație.

42. În materie de domiciliu:

- a) domiciliul minorului, în toate cazurile, este la părinții săi;
- b) domiciliul minorului nu poate fi stabilit la bunici;
- c) domiciliul persoanei care beneficiază de tutelă specială este la o instituție de ocrotire, în toate cazurile;
- d) domiciliul minorului poate fi și la o instituție de ocrotire.

43. Minorul cu capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) poate încheia singur numai acte de conservare;
- b) poate încheia singur acte de dispoziție care sunt de mică valoare;
- c) poate încheia singur orice tip de acte de administrare;
- d) niciuna din variantele de mai sus nu sunt corecte.

44. Capacitatea de folosință a persoanei fizice:

- a) încetează la data instituirii măsurii de ocrotire a tutelei speciale;
- b) este aptitudinea persoanei fizice de a avea doar drepturi civile;
- c) este aptitudinea persoanei fizice de a avea drepturi și obligații civile;
- d) începe la data împlinirii vârstei de 14 ani.

45. Are capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) minorul care are vârsta de 15 ani;
- b) persoana fizică care beneficiază de măsura de ocrotire a tutelei speciale;
- c) minorul care a fost de bună-credință la încheierea căsătoriei, în cazul în care căsătoria a fost anulată;
- d) niciuna dintre variantele de mai sus nu sunt corecte.

46. Numele de familie al persoanei fizice:

- a) se stabilește de primar în toate cazurile, la momentul înregistrării copilului;
- b) nu se poate modifica pe cale administrativă;
- c) se dobândește prin efectul filiației;
- d) nu poate fi modificat prin efectul schimbării stării civile.

47. În materia declarării pe cale judecătorească a morții:

- a) dacă cel declarat mort este în viață, se poate cere, în termenul general de prescripție de 3 ani, anularea hotărârii prin care s-a declarat moartea;
- b) cel dispărut este socotit a fi în viață, dacă nu a intervenit o hotărâre declarativă de moarte rămasă definitivă;
- c) în cazul în care o persoană este dispărută și există indicii că a încetat din viață, aceasta poate fi declarată moartă de primar, la cererea oricărei persoane interesate, dacă au

trecut cel puțin 2 ani de la data primirii ultimelor informații sau indicii din care rezultă că era în viață;

d) toate variantele de mai sus sunt greșite.

48. Părintele poate desemna tutorele:

- a) prin act unilateral sub semnătura privată;
- b) printr-o declarație dată în prezența viitorului tutore;
- c) prin testament;
- d) părintele nu poate desemna tutorele.

49. Minorul aflat sub tutelă, care a împlinit vârsta de 14 ani:

- a) încheie actele juridice prin reprezentantul legal;
- b) încheie actele juridice cu încuviințarea scrisă a tutorelui și, dacă este cazul, cu autorizațiile și avizele cerute de lege;
- c) încheie orice act singur fără să aibă nevoie de o încuviințare sau autorizare;
- d) poate face donații.

50. Tutorele poate refuza continuarea tutelei dacă:

- a) a împlinit vârsta de 55 de ani;
- b) a divorțat;
- c) este femeia însărcinată;
- d) este mama unui copil mai mare de 8 ani.

51. Procedura de lichidare a persoanei juridice se declanșează atunci când încetarea persoanei juridice are loc:

- a) prin fuziune;
- b) prin transformare;
- c) prin divizare totală;
- d) niciun răspuns nu este corect.

52. Persoana juridică:

- a) încetează prin fuziune;
- b) se poate înființa numai pe o perioadă determinată;
- c) are același patrimoniu cu cel al organelor de conducere;
- d) încetează doar prin declararea nulității.

53. Nulitatea persoanei juridice:

- a) are ca efect încetarea acesteia;
- b) are caracter retroactiv;
- c) atrage nulitatea actelor juridice încheiate în numele persoanei juridice anterior momentului operării nulității;
- d) poate fi opusă terților de către fondatorii sau asociații în toate cazurile.

54. În materia nulității actelor emise de organele persoanei juridice:

- a) hotărârile contrare legii pot fi atacate în justiție doar de membrii organelor de conducere care nu au participat la deliberare ori care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință;
- b) hotărârile contrare legii, actului de constituire ori statutului pot fi atacate în justiție doar de membrii organelor de administrare care nu au participat la deliberare ori care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință;
- c) administratorii nu pot însă ataca hotărârea privitoare la revocarea lor din funcție;
- d) hotărârile și deciziile contrare legii, actului de constituire ori statutului pot fi atacate în justiție de oricare dintre membrii organelor de conducere sau de administrare care nu au participat la deliberare ori care au votat împotriva.

55. În materia reorganizării persoanei juridice:

- a) reorganizarea persoanei juridice se realizează doar prin transformare;
- b) fuziunea se face doar prin absorbția unei persoane juridice de către o altă persoană juridică;
- c) divizarea totală se face prin împărțirea întregului patrimoniu al unei persoane juridice între două sau mai multe persoane juridice care există deja sau care se înființează prin divizare;
- d) patrimoniul persoanei juridice care a încetat de a avea ființă prin divizare se împarte, fără nicio excepție, în mod egal între persoanele juridice dobânditoare.

DREPT CIVIL – ANUL II

1. Patrimoniul unei persoane fizice:

- a) include toate drepturile și datoriile ce pot fi evaluate în bani și aparțin acesteia;
- b) include numai drepturile cu valoare patrimonială ce aparțin acesteia;
- c) include toate drepturile și datoriile ce aparțin acesteia;
- d) include toate drepturile ce aparțin acesteia, inclusiv cele neevaluabile în bani.

2. În materia dreptului de proprietate:

- a) dreptul de proprietate privată este susceptibil doar de modalități;
- b) dreptul de proprietate publică este susceptibil de modalități și dezmembrăminte;
- c) dreptul de proprietate privată se stinge prin neuz;
- d) proprietarul poate renunța, prin declarație autentică, la dreptul de proprietate asupra bunului imobil, înscris în cartea funciară.

3. În cazul admiterii acțiunii în revendicare:

- a) pârâtul poate fi obligat doar la plata de despăgubiri;
- b) proprietarul este dator să acopere cheltuielile voluptuare făcute de posesorul pârât;
- c) proprietarul poate fi obligat, la cerere, să restituie posesorului cheltuielile necesare pe care acesta le-a făcut;
- d) cheltuielile utile făcute de posesor nu se restituie.

4. În materia accesiunii imobiliare artificiale:

- a) în cazul în care a realizat o lucrare cu materialele altuia, proprietarul imobilului nu devine proprietarul lucrării, putând fi obligat la desființarea acesteia;
- b) în cazul în care a realizat o lucrare cu materialele altuia, proprietarul imobilului devine proprietarul lucrării, neputând fi obligat la desființarea acesteia;
- c) în cazul în care autorul lucrării autonome cu caracter durabil asupra imobilului altuia este de bună-credință, proprietarul imobilului are doar dreptul de a cere obligarea autorului lucrării să cumpere imobilul la valoarea de circulație pe care acesta ar fi avut-o dacă lucrarea nu s-ar fi efectuat;
- d) în cazul în care autorul lucrării autonome cu caracter durabil asupra imobilului altuia este de rea-credință, proprietarul imobilului are doar dreptul de a cere desființarea lucrării.

5. Proprietarul fondului peste care se întind rădăcinile arborilor aparținând proprietarului vecin:

- a) are dreptul de a le tăia;
- b) are dreptul să culeagă fructele produse de aceste ramuri;
- c) nu are dreptul de a păstra fructele căzute în mod natural pe fondul său, fiind obligat la restituirea lor proprietarului vecin;
- d) nu are dreptul de a le tăia, ele fiind proprietatea exclusivă a proprietarului vecin.

6. În materia coproprietății obișnuite:

- a) fiecare coproprietar poate să facă acte de conservare cu privire la bunul comun fără acordul celorlalți coproprietari;
- b) contractele de locațiune încheiate cu privire la bunul comun se pot încheia doar cu acordul tuturor coproprietarilor;
- c) fructele produse de bunul comun se cuvin coproprietarilor în mod egal;
- d) modul de folosire a bunului comun se stabilește doar prin hotărâre judecătorească.

7. În materia dreptului de proprietate

- a) riscul pieirii bunului nu poate fi suportat de altă persoană decât de proprietar;
- b) proprietarii terenurilor învecinate nu sunt obligați să contribuie la grănițuire prin reconstituirea hotarului și fixarea semnelor corespunzătoare;
- c) proprietatea terenului se întinde și asupra subsolului și a spațiului de deasupra terenului, cu respectarea limitelor legale.
- d) proprietatea terenului nu se întinde și asupra subsolului și a spațiului de deasupra terenului.

8. În materia dreptului de trecere:

- a) trecerea trebuie să se facă în condiții de natură să aducă o minimă stânjenire exercitării dreptului de proprietate asupra fondului ce are acces la calea publică;
- b) în cazul în care mai multe fonduri vecine au acces la calea publică, trecerea se va face pe fondul care are calea de acces cea mai scurtă la calea publică;
- c) dreptul de trecere este prescriptibil, în termenul general de prescripție;
- d) dreptul de trecere nu se stinge în momentul în care fondul dominant dobândește altă cale de acces la calea publică.

9. Dreptul de superficie:

- a) se dobândește și în temeiul unui act juridic;
- b) nu se poate dobândi prin uzucapiune;
- c) se poate constitui pe o durată de cel mult 49 de ani;
- d) se poate constitui pe o durată de cel mult 30 de ani.

10. Proprietarul terenului de la care o apă curgătoare a smuls brusc o porțiune de mal din teren, alipind-o la terenul altui proprietar riveran:

- a) nu pierde dreptul de proprietate asupra părții desprinse dacă o revendică în termen de un an de la data faptului;
- b) nu pierde dreptul de proprietate asupra părții desprinse dacă o revendică în termen de trei ani de la data faptului;
- c) nu pierde niciodată dreptul de proprietate asupra părții desprinse;
- d) pierde dreptul de proprietate asupra părții desprinse din momentul desprinderii, neputând să o revendice.

11. Urmare a aditerii acțiunii în revendicare:

- a) cheltuielile utile nu se restituie în nici un caz;
- b) posesorul de rea-credință poate fi obligat la restituirea fructelor produse de bun până la înapoierea lui către proprietar, dacă acesta din urmă cere;

- c) cheltuielile necesare nu se restituie în nici un caz;
- d) proprietarul nu poate fi obligat la restituirea cheltuielilor necesare pentru producerea și culegerea fructelor sau a produselor.

12. În cazul realizării unei lucrări autonome cu caracter durabil asupra imobilului altuia:

- a) proprietarul imobilului are dreptul să ceară, în toate cazurile, desființarea lucrării;
- b) proprietarul imobilului nu are dreptul la obligarea autorului lucrării să cumpere imobilul;
- c) proprietarul imobilului are dreptul la obligarea autorului lucrării să cumpere imobilul la valoarea de circulație pe care acesta ar fi avut-o dacă lucrarea nu s-ar fi efectuat;
- d) proprietarul imobilului are dreptul la obligarea autorului lucrării să cumpere imobilul la valoarea de circulație pe care imobilul, teren și lucrare, o are la momentul solicitării.

13. În materia coproprietății obișnuite:

- a) fiecare coproprietar este, în toate cazurile, titularul exclusiv al unei cote-părți egale din dreptul de proprietate;
- b) coproprietarii vor împărți beneficiile și vor suporta sarcinile coproprietății, în mod egal;
- c) dreptul de a reclama fructele civile ale bunului comun însușite de un coproprietar este supus prescripției de 1 an;
- d) orice act juridic cu titlu gratuit va fi considerat act de dispoziție.

14. În materia uzufructului:

- a) uzufructul se poate constitui doar prin act juridic;
- b) uzufructul se poate constitui și în favoarea unei persoane viitoare, dar determinabilă;
- c) pot fi date în uzufruct numai bunuri imobile;
- d) pot fi date în uzufruct atât bunuri mobile, cât și bunuri imobile.

15. Conform regulilor prevăzute în Codul civil:

- a) orice construcții, lucrări sau plantații se pot face de către proprietarul fondului numai cu respectarea unei distanțe minime de 60 de cm față de linia de hotar, distanță de la care nu se poate deroga;
- b) orice construcții, lucrări sau plantații se pot face de către proprietarul fondului numai cu respectarea unei distanțe minime de 60 de cm față de linia de hotar, distanță de la care se poate deroga prin acordul părților, acord exprimat printr-un înscris autentic;
- c) orice construcții, lucrări sau plantații se pot face de către proprietarul fondului numai cu respectarea unei distanțe minime de 60 de cm față de linia de hotar, distanță de la care se poate deroga prin acordul părților, acord exprimat printr-un înscris sub semnătură privată;
- d) nici un arbore nu poate fi sădit la o distanță mai mică de 2 metrii.

16. Uzucapiunea extratabulară presupune:

- a) o posesie de 5 ani;
- b) o posesie de 3 ani;
- c) o posesie de 10 ani;
- d) o posesie de 20 de ani.

17. În materia partajului:

- a) creditorii unui coproprietar pot urmări silit cota lui parte din dreptul asupra bunului comun sau pot cere instanței împărțeala bunului;
- b) garanțiile constituite de un coproprietar asupra cotei sale părți nu se strămută de drept asupra sumelor de bani care i-au fost atribuite prin partaj.
- c) convențiile privind suspendarea partajului nu pot fi încheiate pentru o perioadă mai mare de un an;
- d) partajul poate fi făcut exclusiv prin hotărâre judecătorească.

18. În materia drepturilor reale corespunzătoare proprietății private:

- a) servituțile nu se sting prin consolidare;
- b) bunul ce face obiectul dreptului de uz ori de abitație poate fi închiriat;
- c) uzufructul se stinge prin neuzul timp de 10 ani;
- d) acțiunea confesorie de superficie este prescriptibilă în termen de 3 ani.

19. În materia dreptului de proprietate publică:

- a) dreptul de proprietate publică se poate dobândi doar prin expropriere;
- b) dreptul de administrare al unui bun proprietate publică poate fi exercitat de orice persoană;
- c) dreptul de uzufruct reprezintă drept real corespunzător proprietății publice;
- d) nici un răspuns nu este corect.

20. În materia uzufructului:

- a) uzufructul nu poate privi bunuri consumptibile;
- b) fructele naturale percepute după constituirea uzufructului aparțin uzufructuarului;
- c) fructele civile se cuvin nudului proprietar în totalitate;
- d) fructele industriale percepute după constituirea uzufructului aparțin nudului proprietar.

21. Dreptul de uz reprezintă:

- a) dreptul unei persoane de a folosi lucrul altuia și de a-i culege fructele naturale și industriale numai pentru nevoile proprii și ale familiei sale;
- b) dreptul unei persoane de a folosi lucrul altuia și de a-i culege fructele numai pentru nevoile proprii;
- c) dreptul unei persoane de a folosi lucrul altuia și de a-i culege fructele civile numai pentru nevoile proprii;
- d) dreptul de a locui în locuința nudului proprietar împreună cu soțul și copiii săi.

22. Clauza de inalienabilitate:

- a) nu se poate institui prin testament;

- b) se poate institui pe o perioadă de maxim 50 de ani;
- c) nu poate împiedica transmiterea bunului pe cale de succesiune;
- d) constituie, la fel ca și dreptul de trecere, o limită convențională a dreptului de proprietate privată.

23. În materia dreptului de abitație:

- a) dreptul de abitație poate fi cedat;
- b) bunul ce face obiectul dreptului de abitație poate fi închiriat;
- c) titularul dreptului de abitație are dreptul de a locui în locuința nudului proprietar împreună cu soțul și copiii săi, chiar dacă nu a fost căsătorit sau nu avea copii la data la care s-a constituit abitația;
- d) titularul dreptului de abitație are dreptul de a locui în locuința nudului proprietar împreună cu soțul și copiii săi, doar dacă a fost căsătorit sau avea copii la data la care s-a constituit abitația.

24. În materia restituirii bunului găsit către proprietar, dacă bunul ori prețul nu este pretins de proprietarul originar, bunul sau prețul:

- a) revine unității administrativ-teritoriale pe teritoriul căreia a fost găsit;
- b) va fi considerat lucru fără stăpân și va intra în proprietatea organului de poliție;
- c) va fi considerat lucru fără stăpân și va fi remis găsitului;
- d) va fi considerat lucru fără stăpân și va intra în proprietatea statului.

25. Conform regulilor prevăzute în Codul civil:

- a) bunul mobil produs cu materialele altuia aparține proprietarului materialelor, în toate cazurile;
- b) întinderea și modul de exercitare a dreptului de trecere pot fi determinate doar prin hotărâre judecătorească;
- c) nulitatea clauzei de inalienabilitate stipulate într-un contract atrage nulitatea întregului contract dacă a fost determinantă la încheierea acestuia;
- d) partajul poate fi făcut doar prin buna învoială a coproprietarilor.

26. Contractul:

- a) ca regulă, se încheie chiar dacă acceptarea nu a ajuns la ofertant în termenul stabilit;
- b) se poate încheia în mod valabil numai dacă părțile poartă negocieri prealabile;
- c) se încheie prin negocierea lui de către părți sau prin acceptarea fără rezerve a unei oferte de a contracta;
- d) nu se încheie atunci când părțile s-au pus de acord asupra elementelor esențiale ale contractului, dar lasă unele elemente secundare spre a fi convenite ulterior.

27. În materia impreviziunii, instanța:

- a) poate dispune adaptarea contractului, singura condiție fiind ca schimbarea împrejurărilor să fi intervenit după încheierea contractului;
- b) poate dispune adaptarea contractului, cu excepția situației în care schimbarea împrejurărilor putea fi avută în vedere de către debitor, în mod rezonabil, la momentul încheierii contractului;

- c) nu poate dispune în niciun caz adaptarea contractului;
- d) nu poate dispune în niciun caz încetarea contractului.

28. Dreptul de a denunța unilateral contractul:

- a) poate fi exercitat oricând în cazul contractelor cu executare dintr-o dată;
- b) în cazul contractelor încheiate pe durată nedeterminată, poate fi exercitat de oricare dintre părți, cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz ;
- c) în contractul cu executare succesivă, poate fi exercitat cu respectarea unui termen de preaviz de 1 lună, doar după începerea executării contractului;
- d) poate fi exercitat doar dacă cealaltă parte își dă consimțământul la momentul denunțării.

29. Pactul de opțiune:

- a) reprezintă o ofertă irevocabilă de a contracta;
- b) nu trebuie încheiat în forma prevăzută de lege pentru contractul pe care părțile urmăresc să îl încheie;
- c) nu trebuie să conțină toate elementele contractului pe care părțile urmăresc să îl încheie;
- d) nu se încheie prin exercitarea opțiunii în sensul acceptării de către beneficiar a declarației de voință a celeilalte părți, deoarece este nevoie de o nouă manifestare de voință din partea ambelor părți pentru încheierea valabilă a contractului.

30. Promisiunea de a contracta:

- a) în caz de neexecutare, dă dreptul beneficiarului la reziliere;
- b) dă dreptul beneficiarului de a obține daune-interese în caz de neexecutare a promisiunii;
- c) trebuie încheiată în formă autentică, în situația în care promitentul-vânzător a promis vânzarea unui bun imobil;
- d) constituie convenția prin care părțile se obligă să negocieze în vederea încheierii sau modificării unui contract.

31. În materia stipulației pentru altul:

- a) dacă terțul beneficiar nu acceptă stipulația, dreptul său profită promitentului;
- b) dacă terțul beneficiar nu acceptă stipulația, dreptul său se consideră a nu fi existat niciodată;
- c) beneficiarul trebuie să fie întotdeauna determinat;
- d) nici promitentul nici stipulantul nu pot revoca stipulația.

32. În materia simulației, contractul secret:

- a) nu produce efecte între părți, dacă nu îndeplinește condițiile de fond cerute de lege pentru încheierea lui valabilă;
- b) produce efecte față de terții de bună-credință;
- c) produce efecte între părți chiar dacă nu îndeplinește condițiile de fond cerute de lege pentru încheierea sa valabilă;

- d) nu poate fi invocat de către terți împotriva părților când contractul secret le vatamă drepturile.

33. Cesiunea contractului:

- a) poate avea loc chiar și după executarea integrală a prestațiilor;
- b) presupune obligația de garanție a cedentului pentru validitatea contractului;
- c) nu trebuie încheiată în forma cerută de lege pentru validitatea contractului cedat;
- d) va produce efecte din momentul în care substituirea este notificată cocontractantului cedat, chiar dacă acesta nu a consimțit în mod anticipat la substituire.

34. Nu reprezintă cauză de încetare a contractului:

- a) executarea contractului;
- b) acordul de voință al părților;
- c) expirarea termenului;
- d) intervenirea unui risc contractual asumat de una dintre părți.

35. În materia gestiunii de afaceri ca fapt juridic licit, gerantul:

- a) este îndreptățit la restituire potrivit regulilor aplicabile îmbogățirii fără justă cauză;
- b) moștenitorii gerantului nu sunt ținuti să continue gestiunea, chiar dacă au cunoștință de aceasta;
- c) răspunde doar pentru prejudiciile cauzate gerantului cu intenție sau din culpă gravă, dacă a urmărit să îl apere pe gerat de o pagubă iminentă;
- d) este ținut față de terții cu care a contractat, chiar dacă a acționat în numele gerantului.

36. Este supusă restituirii plata care:

- a) s-a făcut cu titlu de gestiune de afaceri;
- b) s-a făcut cu titlu de liberalitate;
- c) s-a făcut înainte de împlinirea termenului suspensiv dacă s-a făcut prin dol sau violență;
- d) s-a făcut înainte de împlinirea termenului suspensiv dacă s-a făcut prin eroare sau dol.

37. Sunt cazuri de înlăturare a răspunderii civile:

- a) situația în care o persoană a cauzat un prejudiciu prin exercițiul abuziv al drepturilor sale;
- b) cazul fortuit, chiar dacă părțile au convenit contrariul;
- c) situația în care părțile stipulează în contract o clauză prin care se înlătură răspunderea pentru prejudiciu material cauzat altuia printr-o faptă săvârșită cu intenție sau din culpă gravă;
- d) situația în care părțile stipulează în contract o clauză prin care se înlătură răspunderea pentru prejudiciile cauzate printr-o simplă imprudență sau neglijență, bunurilor victimei.

38. Este adevărat că:

- a) minorul care a împlinit 14 ani nu răspunde pentru prejudiciul cauzat, dacă nu se dovedește că a fost lipsit de discernământ la data săvârșirii faptei;
- b) lipsa discernământului nu îl scutește pe autorul prejudiciului de plata unei indemnizații către victimă ori de câte ori nu poate fi angajată răspunderea persoanei care avea, potrivit legii, îndatorirea de a-l supraveghea;
- c) minorul care nu a împlinit 14 ani răspunde pentru prejudiciul cauzat, dacă nu se dovedește că a fost lipsit de discernământ la data săvârșirii faptei;
- d) cel care l-a determinat pe altul să cauzeze un prejudiciu altuia nu răspunde solidar cu autorul faptei.

39. Persoanele care răspund pentru o faptă prejudiciabilă:

- a) cauzată de fapta altuia se pot întoarce împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul, chiar dacă acesta din urmă nu este răspunzător pentru prejudiciul cauzat;
- b) vor contribui întotdeauna în mod egal la repararea prejudiciului;
- c) sunt ținuti divizibil, fiecare pentru procentul de culpă față de cel prejudiciat;
- d) sunt ținuti solidar la reparație față de cel prejudiciat.

40. Repararea prejudiciului:

- a) se va face prin echivalent dacă victima nu este interesată de reparația în natură;
- b) viitor poate avea loc chiar dacă producerea prejudiciului este îndoielnică;
- c) se face întotdeauna în natură;
- d) nu poate fi dispusă pentru prejudiciul suferit prin pierderea unei șanse.

41. În materia remiterii de datorie:

- a) remiterea de datorie consimțită unuia dintre debitorii solidari îi liberează pe ceilalți codebitori;
- b) codebitorii solidari vor continua să răspundă pentru tot, chiar dacă creditorul nu și-a rezervat în mod expres această posibilitate;
- c) dacă s-a făcut numai în favoarea unuia dintre codebitorii solidari, nu înlătură solidaritatea celorlalți codebitori față de creditor;
- d) dacă creditorul și-a rezervat în mod expres posibilitatea de a cere codebitorilor solidari să răspundă pentru tot, aceștia nu vor avea drept de regres împotriva debitorului beneficiar al remiterii de datorie.

42. Solidaritatea:

- a) se prezumă în toate cazurile, între debitori;
- b) se prezumă între debitorii unei obligații contractate în exercițiul activității unei întreprinderi, dacă prin lege nu se prevede altfel;
- c) presupune că creditorul nu poate cere plata oricăruia dintre debitorii solidari, aceștia având posibilitatea de a opune beneficiul de diviziune;
- d) presupune că urmărirea pornită contra unuia dintre debitorii solidari îl împiedică pe creditor să se îndrepte împotriva celorlalți codebitori.

43. În materia plății:

- a) plata făcută cu bună-credință unui creditor aparent nu este valabilă, dacă ulterior se dovedește că acesta nu era adevăratul creditor;
- b) debitorul care a executat prestația poate cere restituirea, invocând incapacitatea sa la data executării;
- c) plata făcută unui creditor incapabil nu liberează pe debitor, chiar dacă profită în totalitate creditorului;
- d) debitorul care a executat prestația datorată nu poate cere restituirea invocând incapacitatea sa la data executării.

44. Plata:

- a) nu stinge obligația atunci când prestația datorată este executată de bunăvoie;
- b) făcută unui creditor care este incapabil de a o primi nu liberează pe debitor decât în măsura în care profită creditorului,
- c) făcută de un incapabil este întotdeauna supusă restituirii;
- d) poate fi făcută doar de către debitor.

45. În lipsa acordului părților, imputația plății:

- a) de către debitor se poate face și asupra unei datorii care nu este încă exigibilă cu preferință față de o datorie scadentă, chiar dacă creditorul nu a consimțit la o plată anticipată;
- b) se face întotdeauna de către creditor;
- c) făcută de către debitor asupra unei datorii, va stinge mai întâi cheltuielile, apoi dobânzile și, la urmă, capitalul datoriei respective;
- d) în lipsa unei indicații din partea debitorului, se va face de către creditor asupra oricărei datorii, chiar și asupra unei datorii neexigibile.

46. Dacă creditorul refuză, în mod nejustificat, plata oferită în mod corespunzător de către debitor:

- a) acesta preia riscul imposibilității de executare a obligației;
- b) debitorul nu se poate libera de obligația sa prin consemnarea bunului;
- c) debitorul este ținut să restituie fructele culese după punerea în întârziere a creditorului;
- d) acesta nu este ținut să acopere cheltuielile de conservare a bunului datorat.

47. Debitorul nu este de drept în întârziere:

- a) dacă obligația se naște din săvârșirea unei fapte ilicite extracontractuale;
- b) dacă obligația nu putea fi executată în mod util decât într-un anumit timp, pe care debitorul l-a lăsat să treacă;
- c) dacă și-a manifestat în mod neîndoielnic față de un terț intenția de a nu executa obligația;
- d) dacă nu a executat obligația imediat, deși exista urgență.

48. În cazul debitorului pus în întârziere, căruia prin notificare i s-a oferit un termen de 30 zile pentru executarea obligației, creditorul poate, înainte de expirarea termenului:

- a) să treacă la executarea silită a obligației;
- b) să ceară daune-interese;
- c) să obțină rezilierea contractului;
- d) să obțină reducerea propriei obligații corelative.

49. În cazul neexecutării obligației contractuale, debitorul este ținut:

- a) la repararea integrală a prejudiciului, chiar dacă creditorul a contribuit la producerea prejudiciului;
- b) la plata despăgubirilor pentru prejudiciile pe care creditorul le-ar fi putut evita cu o minimă diligență;
- c) la repararea prejudiciilor pe care le-a prevăzut sau pe care putea să le prevadă ca urmare a neexecutării, în orice situație;
- d) inclusiv la repararea prejudiciilor nepatrimoniale.

50. În cazul în care o obligație constând în plata unei sume de bani nu este executată la scadență:

- a) creditorul are dreptul doar la rezilierea contractului;
- b) creditorul are dreptul la daune-interese moratorii, de la scadență până la momentul plății, însă numai dacă dovedește un prejudiciu;
- c) creditorul are dreptul doar la repararea prejudiciului cauzat prin neexecutare;
- d) creditorul are dreptul la daune-interese moratorii, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, de la scadență până la momentul plății, fără să dovedească vreun prejudiciu, iar debitorul nu are dreptul să facă dovada ca prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.

51. Clauza penală:

- a) presupune că în caz de neexecutare, creditorul poate cere doar clauza penală;
- b) poate fi executată doar dacă creditorul dovedește un prejudiciu;
- c) poate fi executată, chiar dacă neexecutarea a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului;
- d) debitorul nu se poate libera oferind despăgubirea convenită.

52. Creditorul nu poate cere atât executarea în natură a obligației, cât și clauza penală, atunci când:

- a) penalitatea a fost stipulată pentru neexecutarea obligației la timp;
- b) penalitatea a fost stipulată pentru neexecutarea obligației la locul stabilit;
- c) executarea obligației a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului;
- d) creditorul acceptă, fără rezerve, executarea obligației.

53. Rezoluțiunea unilaterală a contractului:

- a) poate avea loc oricând;

- b) poate opera numai cu acordul ambelor părți contractante;
- c) poate avea loc atunci când debitorul se află de drept în întârziere;
- d) produce efecte doar pentru viitor.

54. Rezilierea:

- a) poate opera de drept în cazurile în care părțile convin astfel;
- b) nu poate fi dispusă de instanță;
- c) operează retroactiv, ca regulă;
- d) prevăzută într-un pact comisoriu, produce efecte fără punerea în întârziere, chiar dacă părțile nu au prevăzut expres obligațiile a căror neexecutare atrage rezilierea.

55. Nu este considerată nescrisă clauza prin care părțile stipulează că:

- a) creditorul are dreptul la rezoluțiune atunci când neexecutarea este de mică însemnătate;
- b) creditorul are dreptul la reziliere chiar dacă neexecutarea este de mică însemnătate și nu are caracter repetat;
- c) părțile stipulează că rezoluțiunea intervine din simplul fapt al neexecutării, fără a fi necesară punerea în întârziere;
- d) subrogația consimțită de creditor operează doar cu consimțământul debitorului.

56. Excepția de neexecutare a contractului:

- a) produce efecte, chiar dacă potrivit uzanțelor dintre părți rezultă că partea care o invocă trebuie să execute obligațiile mai întâi;
- b) este o cauză justificativă de neexecutare a obligației;
- c) poate fi invocată în orice contract, chiar și în contractele unilaterale;
- d) poate fi invocată chiar dacă este contrară bunei credințe.

57. Creditorul titular al unei creanțe certe și exigibile poate exercita acțiunea oblică:

- a) chiar și cu privire la drepturile și acțiunile strâns legate de persoana debitorului;
- b) dacă debitorul său refuză să își exercite drepturile și acțiunile, în prejudiciul creditorului;
- c) doar cu consimțământul expres al debitorului său;
- d) numai dacă creanța sa este identică din punct de vedere valoric cu valoarea dreptului exercitat prin acțiunea oblică.

58. Acțiunea revocatorie poate fi intentată:

- a) oricând, fiind imprescriptibilă;
- b) doar dacă creanța este exigibilă la data producerii prejudiciului;
- c) dacă creditorul-reclamant dovedește un prejudiciu;
- d) față de actele juridice încheiate de debitor, acestea fiind nule în cazul admiterii acțiunii.

59. Cesiunea de creanță:

- a) nu poate fi cu titlu gratuit;
- b) transferă toate drepturile pe care cedentul le are în legătură cu creanța cedată, cu excepția drepturilor de garanție și accesoriile creanței cedate;
- c) nu poate avea ca obiect creanțe declarate netransmisibile de lege;
- d) privitoare la o sumă de bani nu poate fi parțială.

60. În ceea ce privește cesiunea de creanță, este adevărat că:

- a) este necesar acordul debitorului;
- b) debitorul nu are dreptul să fie despăgubit pentru cheltuielile suplimentare cauzate de cesiune;
- c) în cazul în care cesiunea i-a devenit opozabilă prin comunicare, debitorul cedat nu mai poate opune cesionarului compensația pe care o putea invoca în raporturile cu cedentul;
- d) în cazul în care cesiunea i-a devenit opozabilă prin acceptare, debitorul cedat nu mai poate opune cesionarului compensația pe care o putea invoca în raporturile cu cedentul.

61. În materia preluării de datorie:

- a) debitorul inițial este liberat de datorie, chiar dacă noul debitor era insolvabil la data când a preluat datoria;
- b) creditorul nu se poate prevala în contra noului debitor de drepturile pe care le are în legătură cu datoria preluată;
- c) preluarea datoriei nu are niciun efect asupra existenței garanțiilor creanței, dacă acestea pot fi despărțite de persoana debitorului;
- d) noul debitor poate opune creditorului compensația.

62. Novația:

- a) presupune că ipotecile care garantează creanța inițială vor însoți noua creanță, chiar dacă aceasta nu s-a prevăzut în mod expres;
- b) nu se prezumă, *animus novandi* trebuie să fie neîndoieșnică;
- c) consimțită de un creditor solidar este opozabilă celorlalți creditori pentru întreaga creanță;
- d) care operează între creditor și unul dintre debitorii solidari nu îi liberează pe ceilalți codebitori cu privire la creditor.

63. Compensația:

- a) nu operează deplin drept chiar dacă există două datorii certe, lichide și exigibile și care au ca obiect o sumă de bani sau o anumită cantitate de bunuri fungibile de aceeași natură;
- b) are loc atunci când datoria are ca obiect restituirea bunului dat în depozit sau cu titlu de comodat;
- c) nu are loc atunci când are ca obiect un bun insesizabil;
- d) are loc atunci când creanța rezultă dintr-un act făcut cu intenția de a păgubi.

64. În materia compensației:

- a) termenul de grație acordat pentru plata uneia dintre datorii nu împiedică realizarea compensației;
- b) termenul de grație acordat pentru plata uneia dintre datorii împiedică realizarea compensației;
- c) compensația are loc și în detrimentul drepturilor dobândite de un terț;
- d) se poate renunța la compensație în detrimentul drepturilor dobândite de un terț.

65. Confuziunea:

- a) operează dacă datoria și creanța se găsesc în același patrimoniu, dar în mase de bunuri diferite;
- b) care operează prin reunirea calităților de fideiutor și creditor ori de fideiutor și debitor stinge obligația principală;
- c) are ca efect stingerea ipotecilor, dacă calitatea de creditor ipotecar și de proprietar al bunului ipotecat se întrunesc în aceeași persoană;
- d) stinge drepturile dobândite anterior de terți în legătură cu creanța stinsă.

DREPT CIVIL – ANUL III

1. Vânzarea este întotdeauna:

- a) aleatorie;
- b) comutativă;
- c) reală;
- d) consensuală.

2. De esența prețului vânzării este caracterul:

- a) expres determinat de către părți prin contractul de vânzare;
- b) determinabil de părți ori terți, devenind opozabil doar printr-un nou acord de voință încheiat în formă autentică;
- c) expres determinat de părți sau de către terți stabiliți prin contractul de vânzare;
- d) determinat sau cel puțin determinabil.

3. Vânzarea permite transmiterea următoarelor drepturi:

- a) de proprietate, doar împreună cu dezmembrămintele acestuia;
- b) de proprietate și de creanță;
- c) de proprietate, de creanță și precum și cele *intuituu personae* dacă aparțin în exclusivitate proprietarului vânzător;
- d) de proprietate, de creanță precum și drepturile eventuale în măsura în care acestea din urmă privesc o moștenire viitoare la care vânzătorul este singurul succesibil.

4. Predarea bunului înstrăinat prin vânzare este:

- a) obligație accesorie a vânzătorului, specifică bunurilor mobile;
- b) obligație subsidiară a vânzătorului, ia naștere doar la solicitarea expresă a cumpărătorului;
- c) obligație principală a vânzătorului indiferent de natura mobilă ori imobilă a obiectului vânzării;
- d) obligația posesorului bunului vândut.

5. În lipsă de stipulație contrară ori uzanțe, predarea bunului vândut are loc:

- a) la domiciliul cumpărătorului;
- b) la locul situării acestuia în momentul achitării prețului integral al vânzării;
- c) la domiciliul vânzătorului;
- d) la locul situării acestuia în momentul încheierii contractului.

6. Clauza privind rezerva proprietății până la achitarea integrală a prețului:

- a) este valabilă și dacă bunul s-a predat;
- b) este valabilă numai dacă bunul s-a predat;
- c) nu mai este valabilă dacă bunul s-a predat;
- d) nu este valabilă dacă bunul nu s-a predat.

7. Opțiunea de răscumpărare reprezintă:

- a) o condiție suspensivă în contractul de vânzare cumpărare;
- b) o condiție rezolutorie în contractul de schimb;
- c) o sarcină civilă în contractul de vânzare cumpărare;;
- d) o condiție rezolutorie în contractul de vânzare cumpărare.

8. Termenul legal prevăzut pentru exercitarea răscumpărării este:

- a) 5 ani;
- b) 1 an;
- c) 3 ani;
- d) lăsat la latitudinea părților.

9. Cumpărătorul care nu exercită opțiunea de răscumpărare într-una dintre următoarele situații va fi decăzut din dreptul de opțiune:

- a) cu ocazia înstrăinării bunului către un subdobânditor - pentru bunurile mobile;
- b) cu ocazia partajului - pentru bunurile înstrăinate în cotă-parte;
- c) cu ocazia înstrăinării bunului către un subdobânditor - pentru bunurile imobile;
- d) cu ocazia închirierii bunurilor imobile cu destinația de locuință.

10. Exercițarea opțiunii de răscumpărare va produce efecte:

- a) *ex nunc*;
- b) *ex tunc*;
- c) niciun fel de efecte, contractul fiind de drept rezolvit;
- d) niciun fel de efecte, contractul fiind de drept reziliat.

11. O moștenire se poate vinde:

- a) numai prin act autentic dacă privește bunuri imobile;
- b) numai prin act autentic, indiferent de natura bunurilor din masa succesorală;
- c) numai prin act autentic dacă privește universalitatea patrimoniului lui *de cujus*;
- d) numai prin act autentic dacă prin testament s-a dispus astfel.

12. În materia vânzării unei moșteniri nespecificarea bunurilor ce fac obiectul vânzării atrage:

- a) nulitatea absolută a contractului;
- b) nulitatea relativă a contractului;
- c) caducitatea contractului;
- d) nicio sancțiune de drept civil.

13. Dreptul de preempțiune este:

- a) întotdeauna incesibil;
- b) întotdeauna imobiliar;
- c) întotdeauna legal;
- d) întotdeauna imobiliar și convențional.

14. În materia vânzării terenurilor forestiere private, beneficiul terților privește în ordine legală:

- a) preemptorul, vecinii, coproprietarii;
- b) coproprietarii, preemptorul, vecinii;
- c) preemptorul, coproprietarii, vecinii;
- d) coproprietarii, vecinii, preemptorul.

15. Acțiunea în rezoluțiunea vânzării este o acțiune:

- a) mixtă;
- b) reală;
- c) personală;
- d) intuitu personae.

16. Prețul închirierii constă în:

- a) chirie, reprezentând o sumă de bani în monda națională;
- b) chirie, reprezentând o sumă de bani indiferent de moneda în care se efectuează plata;
- c) chirie, reprezentând o sumă de bani sau alte prestații;
- d) chirie, reprezentând o sumă de bani și o cotă parte din arenda primită.

17. Durata maximă a locațiunii este de:

- a) 99 ani;
- b) 5 ani;
- c) nelimitată legal, doar prin convenție;
- d) 49 ani.

18. Tacita relocațiune încheiată pe perioadă nedeterminată presupune:

- a) un nou contract încheiat pe vecie;
- b) un nou contract încheiat pe același termen ca cel inițial;
- c) un nou contract fără termen;
- d) un nou contract cu termen fix, termenul maxim legal.

19. Efectele legale ale tacitei relocațiuni presupun:

- a) prelungirea stării de fapt a locuirii pe aceeași durată prevăzută în contractul de locațiune ajuns la termen;
- b) reînnoirea contractului de locațiune ajuns la termen prin încheierea unui nou contract de locațiune pe perioadă nedeterminată;
- c) prelungirea locațiunii în aceleași condiții cu locațiunea inițială numai în privința garanțiilor;
- d) prelungirea locațiunii în aceleași condiții cu locațiunea inițială numai în privința garanțiilor și a termenului.

20. Sancțiunea neexecutării culpabile a plății chiriei atrage:

- a) rezilierea contractului de închiriere;
- b) rezoluțiunea contractului de închiriere;
- c) plata dobânzilor la chiria neîncasată;

d) caducitatea contractului de închiriere.

21. Cesiunea contractului de locațiune presupune:

- a) continuarea contractului de către locator cu alt locatar denumit cesionar;
- b) o sublocațiune realizată de cedent cu acordul locatorului;
- c) o vânzare a dreptului de folosință a locatarului către cesionar;
- d) încheierea unui nou contract de locațiune între cedent și cesionar.

22. Încheierea contractului de donație:

- a) forma actului solemn;
- b) forma actului autentic;
- c) forma actului sub semnătură privată;
- d) forma actului sub semnătură privată supralegalizat.

22. Sancțiunea nerespectării formei legale pentru contractul de donație:

- a) nulitatea absolută a contractului;
- b) nulitatea relativă a contractului;
- c) rezilierea contractului de donație;
- d) caducitatea contractului de donație.

23. Darul manual poate avea ca obiect doar bunuri:

- a) imobile cu valoarea maximă de 250.000 Euro;
- b) mobile cu valoarea maximă de 25.000 lei;
- c) mobile cu valoarea maximă de 250.000 lei;
- d) mobile, fără limită a plafonului valoric.

24. În materia donației clauze incompatibile cu principiul irevocabilității sunt:

- a) condițiile suspensive;
- b) condițiile rezolutorii;
- c) condițiile simple potestative;
- d) condițiile, indiferent de natura lor.

25. Limitele întoarcerii convenționale în contractul de donație presupun:

- a) că aceasta este permisă numai dacă donatarul și descendenții săi predecedează donatorului;
- b) că aceasta este permisă dacă donatorului i se naște un copil la un an de la data donației;
- c) că aceasta nu este permisă în nicio situație;
- d) că aceasta este permisă dacă donatarul predecedează donatorului.

26. Termenul legal pentru acțiunea în revocare a donației pentru neexecutarea sarcinii este:

- a) 3 ani;
- b) 5 ani;
- c) 1 an;
- d) 6 luni.

27. Termenul legal pentru acțiunea în revocare a donației pentru neexecutarea sarcinii curge de la:

- a) data încheierii contractului;
- b) data acceptării ofertei de donație;
- c) data executării sarcinii;
- d) data notificării acceptării ofertei de donație.

28. Donațiile între soți;

- a) nu sunt revocabile;
- b) sunt revocabile după desfacerea căsătoriei, în procedura partajului;
- c) sunt revocabile doar în timpul procedurii de desfacere a căsătoriei;
- d) sunt revocabile în timpul căsătoriei.

29. Condiția neîndeplinită a încheierii căsătoriei existentă în contractul de donație va atrage:

- a) nulitatea absolută a donației;
- b) caducitatea donației;
- c) nulitatea relativă a donației;
- d) rezoluțiunea contractului de donație pentru neexecutarea culpabilă a obligației.

30. Forma legală prevăzută pentru validitatea contractului de întreținere este:

- a) forma autentică, sub sancțiunea nulității absolute;
- b) forma autentică, sub sancțiunea nulității relative;
- c) forma solemnă, sub sancțiunea nulității absolute;
- d) forma solemnă, sub sancțiunea nulității relative.

31. Competența constatării nedemnității de drept aparține:

- a) numai instanței de judecată de la locul săvârșirii faptei;
- b) numai instanței de judecată și notarului public;
- c) numai notarului public investit cu dosarul de dezbatere succesorală;
- d) numai instanței de judecată investită cu cerere de dezbatere a succesiunii.

32. Cererea de declarare a nedemnității judiciare se introduce în termen de:

- a) 1 an de la săvârșirea faptei;
- b) 1 an de la aflarea celui interesat de săvârșirea faptei de nedemnitate judiciară;
- c) 1 an de la data deschiderii moștenirii dacă decesul a fost cauzat de fapta de nedemnitate;
- d) 1 an de la data deschiderii moștenirii.

33. Calitate procesuală activă în cererea de declarare a nedemnității judiciare au:

- a) orice persoane interesate și nedemnul însuși;
- b) orice persoane interesate și procurorul din oficiu;
- c) orice succesibil;

- d) orice persoane interesate, succesibili, instanta din oficiu, procurorul de caz, nedemnul.

34. Reprezentarea succesorală în materia moștenirii legale operează:

- a) în materia descendenților copiilor și ascendenților defunctului, la infinit;
- b) în materia descendenților copiilor și ascendenților defunctului, până la gradul patru inclusiv;
- c) numai în material descendenților copiilor defunctului, la infinit;
- d) în material descendenților copiilor defunctului și ai descendenților colateralilor defunctului, frați și surori.

35. Reprezentarea succesorală nu operează în cazul:

- a) reprezentaților nepoți de fiu ai defunctului ;
- b) reprezentaților nepoți de frate ai defunctului;
- c) reprezentaților nedemni față de defunct;
- d) reprezentaților renunțatori față de defunct.

36. Reprezentarea succesorală operează:

- a) în funcție de gradul de rudenie al succesibililor descendenți în linie directă ori linie colaterală ai defunctului;
- b) în toate cazurile fără a deosebi după gradul de rudenie al succesibililor descendenți în linie directă ori linie colaterală ai defunctului;
- c) în toate cazurile fără a deosebi după calitatea de rudă sau afin cu succesibili descendenți în linie directă ori linie colaterală ai defunctului;
- d) întotdeauna și în privința soțului supraviețuitor al defunctului.

37. Pot fi reprezentate la culegerea unei moșteniri personanele care îndeplinesc condițiile:

- a) sunt rude cu defunctul ori soț supraviețuitor;
- b) sunt renunțatori la moștenirea defunctului;
- c) sunt succesibili lipsiți de capacitatea de a moșteni;
- d) succesibili mandatar, numai prin procură autentică.

38. Reprezentarea succesorală are drept efect general:

- a) împărțirea moștenirii pe tulpină;
- b) împărțirea moștenirii pe linii;
- c) împărțirea moștenirii pe capete;
- d) că nu influențează împărțirea moștenirii.

39. Reprezentarea succesorală operează întotdeauna:

- a) imperativ și convențional, după voința defunctului exprimată prin testament olograf;
- b) imperativ și convențional, după voința defunctului exprimată prin testament olograf;
- c) imperativ și de drept chiar împotriva succesibililor renunțatori;
- d) imperativ și de drept, în virtutea legii.

40. Au capacitate succesorală:

- a) comorienții, dacă au decedat în aceleași împrejurări;
- b) codecedații, dacă au decedat în același timp;
- c) persoanele nenăscute dar concepute la data deschiderii moștenirii;
- d) descendenții neconcepuți la data deschiderii moștenirii dar care există la momentul dezbaterii succesorale.

41. Împiedicarea condamnării penale a nedemnului pentru fapta de nedemnitate săvârșită:

- a) atrage întotdeauna imposibilitatea constatării nedemnității în materia civilă a dreptului la moștenire;
- b) atrage imposibilitatea constatării nedemnității doar în situația decesului nedemnului înainte de condamnarea definitivă în dreptul penal;
- c) nu atrage imposibilitatea constatării nedemnității dacă există o hotărâre civilă definitivă de constatare a faptelor de nedemnitate;
- d) nu atrage imposibilitatea constatării nedemnității în dreptul la moștenire în nicio situație, rechizitoriul procurorului de trimitere în judecată fiind suficient.

42. Împărțirea moștenirii pe linii se aplică numai:

- a) clasei I de moștenitori legali;
- b) numai clasei a IIa de moștenitori legali;
- c) numai clasei a IIIa de moștenitori legali;
- d) numai clasei a IVa de moștenitori legali.

43. Sunt excepții de la principiul proximității gradului de rudenie:

- a) nedemnitatea succesorală;
- b) renunțarea la moștenirea defunctului;
- c) dezmoștenirea;
- d) reprezentarea succesorală.

44. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor:

- a) este viager, gratuit și inalienabil
- b) este inalienabil, pe durata vieții sale, dar poate fi transmis prin testament;
- c) este temporar stingându-se numai la data realizării partajului;
- d) este temporar stingându-se în termen de 1 an de la data deschiderii moștenirii.

45. Dreptul special al soțului supraviețuitor asupra obiectelor de uz casnic nu se naște când acesta vine în concurs cu:

- a) clasa I de moștenitori ai defunctului;
- b) clasa a IIa mixtă de moștenitori ai defunctului;
- c) părinții defunctului;
- d) frații și surorile defunctului.

46. Reducțiunea liberalităților excesive are drept efect:

- a) desființarea donațiilor în orice situație întrucât afectează masa succesorală;

- b) desființarea donațiilor doar pentru a se întregi rezerva succesorală afectată;
- c) desființarea donațiilor ce depășesc cota cuvenită donatarului, independent de cotitatea disponibilă;
- d) desființarea tuturor donațiilor dar numai în mod ideal prin aducerea fictivă la masa succesorală a valorii bunurilor donate.

47. Reducțiunea liberalităților excesive poate fi cerută de către:

- a) creditorii ipotecari ai moștenirii;
- b) moștenitorii rezervatari ai creditorilor ipotecari ai moștenirii;
- c) moștenitorii chirografari ai moștenirii;
- d) creditorii chirografari ai moștenitorilor rezervatari.

48. Dreptul la acțiunea în reducere a liberalităților excesive se prescrie în:

- a) 3 ani de la data deschiderii moștenirii;
- b) 1 an de la data deschiderii moștenirii;
- c) 6 luni de la data deschiderii moștenirii;
- d) este imprescriptibil extinctiv.

49. Excepția de reducere a liberalităților excesive se poate invoca:

- a) în termen de 3 ani de la data deschiderii moștenirii;
- b) în termen de 1 an de la data deschiderii moștenirii;
- c) în termen de 5 ani de la data deschiderii moștenirii;
- d) este imprescriptibilă extinctiv.

50. Dreptul de sezină aparține de drept:

- a) ascendenților privilegiați, soțului supraviețuitor și copiilor defunctului;
- b) soțului supraviețuitor și descendenților defunctului;
- c) rudelor defunctului din clasa I și clasa a IIa;
- d) soțului supraviețuitor, părinților și bunicilor defunctului, copiilor și nepoților defunctului.

51. Moștenitorii legali nesezinari pot dobândi sezină:

- a) prin declarație autentică de cedare din partea moștenitorilor sezinari;
- b) prin declarație pe proprie răspundere autentică în cazul unei moșteniri vacante;
- c) prin cererea de deschidere a dosarului succesoral în fața notarului public competent;
- d) prin eliberarea Certificatului de moștenitor.

52. Sunt de drept obligați să accepte moștenirea la care au vocație generală următorii:

- a) copiii defunctului;
- b) descendenții defunctului până la gradul 4 inclusiv;
- c) soțul supraviețuitor dacă locuia la data decesului împreună cu defunctul;
- d) nimeni.

53. Termenul de opțiune succesorală este de:

- a) 1 an de la data deschiderii moștenirii;

- b) 3 ani de la data deschiderii moștenirii;
- c) 6 luni de la data deschiderii moștenirii;
- d) imprescriptibil extinctiv.

54. În concurs cu doi copii ai defunctului Soțului supraviețuitor i se cuvine:

- a) $\frac{1}{2}$ cota legală;
- b) $\frac{1}{4}$ cota legală;
- c) $\frac{1}{3}$ cota legală;
- d) $\frac{5}{8}$ cota legală.

55. În concurs cu părinții defunctului Soțului supraviețuitor i se cuvine:

- a) $\frac{1}{2}$ cota legală;
- b) $\frac{1}{4}$ cota legală;
- c) $\frac{1}{3}$ cota legală;
- d) $\frac{5}{8}$ cota legală.

56. În concurs cu clasa a IIIa de moștenitori ai defunctului Soțului supraviețuitor i se cuvine:

- a) $\frac{1}{2}$ cota legală;
- b) $\frac{1}{4}$ cota legală;
- c) $\frac{3}{4}$ cota legală;
- d) $\frac{1}{3}$ cota legală.

57. În concurs cu frații defunctului Soțului supraviețuitor i se cuvine:

- a) $\frac{1}{2}$ cota legală;
- b) $\frac{1}{4}$ cota legală;
- c) $\frac{3}{4}$ cota legală;
- d) $\frac{1}{3}$ cota legală.

58. Soțul supraviețuitor este beneficiarul legal al:

- a) unui drept de abitație când vine în concurs cu clasele III și IV de moștenitori legali ai defunctului;
- b) dreptului de a înlătura de la moștenire pe frații și surorile bunicilor defunctului în ce privește cota legală a acestora, dar vine în concurs în ce privește dreptul de abitație;
- c) dreptului de sezină;
- d) dreptului de abitație și al mobilelor din gospodăriei dacă vine în concurs cu clasa I de moștenitori.

59. Revocarea voluntară a legatului:

- a) se deosebește de revocarea testamentului;
- b) trebuie consimțită de legatar dacă legatul este încheiat în formă autentică;
- c) poate avea loc și în mod implicit;
- d) trebuie notificată legatarului în termen de 6 luni de la data revocării.

60. Ascendenții ordinari ai defunctului:

- a) sunt moștenitori rezervatari, fiind bunicii defunctului;
- b) vin la moștenire în nume propriu;
- c) sunt moștenitori sezinari, fiind rude în linie dreaptă ascendentă;
- d) sunt obligați la raportul donațiilor primite în timpul vieții de la defunct.

DREPT PROCESUAL CIVIL

1. Potrivit principiului rolului judecătorului în aflarea adevărului:

- a) judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel;
- b) judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, fără nicio excepție;
- c) judecătorul poate invoca din oficiu încălcarea normelor juridice de ordine publică, mai puțin nulitatea absolută;
- d) judecătorul dă sau restabilește calificarea juridică a actelor sau faptelor deduse judecății, doar la solicitarea părților.

2. În ceea ce privește acțiunea civilă:

- a) interesul, ca și condiție de exercitare a acesteia, trebuie să fie întotdeauna născut și actual;
- b) lipsa calității procesuale a autorului atrage respingerea acțiunii ca fiind formulată de o persoană fără calitate;
- c) autorul trebuie să aibă capacitate procesuală de folosință, sub sancțiunea nulității relative a cererii formulate de acesta;
- d) calitatea de parte ca o condiție de exercitare a acesteia, nu se poate transmite.

3. Cererea de recuzare:

- a) se poate formula doar în scris, arătându-se cazul de incompatibilitate și probele de care partea înțelege să se folosească;
- b) se va judeca de către instanța ierarhic superioară când, din pricina recuzării, nu se poate alcătui completul de judecată;
- c) determină suspendarea judecății, spre deosebire de declarația de abținere;
- d) este respinsă ca neîntemeiată dacă este formulată după începerea oricărei dezbateri.

4. Spre deosebire de cererea de intervenție accesorie:

- a) cererea de intervenție principală poate fi făcută până la închiderea dezbaterilor, în tot cursul judecății, chiar și în căile extraordinare de atac;
- b) cererea de intervenție principală se poate admite în principiu de către instanță prin încheiere interlocutorie;
- c) judecarea cererii de intervenție principală poate fi disjunsă pentru a fi judecată separat;
- d) în cazul cererii de intervenție principală, după admiterea în principiu, părțile nu sunt obligate să depună întâmpinare.

5. În ce privește intervenția forțată:

- a) chematul în garanție nu poate să cheme în garanție o altă persoană;
- b) spre deosebire de cererea de chemare în garanție, chemarea în judecată a altei persoane poate fi făcută atât de reclamant, cât și de intervenientul principal și se va depune cel mai târziu până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe;

- c) în cazurile expres prevăzute de lege, precum și în procedura necontencioasă, judecătorul va putea dispune din oficiu introducerea în cauză a altor persoane, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- d) cererea de arătare a titularului dreptului va fi motivată și se va depune înaintea primei instanțe în termenul prevăzut de lege pentru depunerea întâmpinării, chiar dacă aceasta nu e obligatorie.

6. Competența după materie și valoare:

- a) în cazul mai multor capete principale de cerere competența se stabilește în raport cu valoarea sau, după caz, cu natura ori obiectul tuturor pretențiilor cumulate;
- b) pentru stabilirea valorii se vor avea în vedere accesoriile pretenției principale, precum și dobânzile, penalitățile, fructele, cheltuielile sau altele asemenea, indiferent de data scadenței;
- c) judecătoria judecă în primă instanță cererile de evacuare, cererile de declarare judecătorească morții unei persoane, cererile în materie de moștenire indiferent de valoare, precum și orice alte cereri evaluabile în bani în valoarea de până la 200.000 lei inclusiv;
- d) în materia contenciosului administrativ și fiscal competența în primă instanță conform dreptului comun aparține Curții de Apel.

7. În materia competenței teritoriale:

- a) în materie de asigurări, cererea privitoare la despăgubiri se va putea face doar la instanța de la domiciliul sau sediul asiguratului.
- b) dacă un pârât a fost chemat în judecată doar în scopul sesizării instanței competente pentru el, oricare dintre pârâți poate invoca necompetența la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe;
- c) cererea de chemare în judecată împotriva unei entități cu personalitate juridică se va introduce la instanța competentă pentru persoana căreia, potrivit înțelegerii dintre membri, i s-a încredințat conducerea sau administrarea acesteia;
- d) cererile privitoare la drepturile reale imobiliare se introduc numai la instanța în a cărei circumscripție se află domiciliul pârâtului.

8. Sunt de competență exclusivă:

- a) cererile formulate de un consumator împotriva unui profesionist;
- b) cererile îndreptate împotriva autorităților și instituțiilor centrale sau locale;
- c) cererile privitoare la insolvență sau concordatul preventiv;
- d) cererile în materie de asigurări;

9. Excepția de necompetență:

- a) nu e de ordine publică în cazul încălcării competenței materiale;
- b) teritorială exclusivă trebuie invocată de părți ori de judecător la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii;
- c) este doar de ordine publică;
- d) fiind o excepție de ordine publică, poate fi invocată de terți în orice stare a pricinii.

10. Excepția litispendenței:

- a) este de ordine publică;
- b) sancționează pronunțarea unor hotărâri diferite;
- c) încheierea prin care s-a soluționat excepția este lipsită de cale de atac;
- d) poate fi invocată de părți sau de instanță din oficiu în orice stare a procesului în fața instanțelor de fond asemeni excepției conexității.

11. Excepția conexității, spre deosebire de excepția de litispendență:

- a) se poate invoca doar în fața instanței ulterior sesizate;
- b) poate fi invocată și din oficiu;
- c) poate fi invocată în orice stare a procesului în fața instanțelor de fond;
- d) poate fi invocată dacă una dintre pricini se află în faza recursului.

12. În materia strămutării:

- a) cererea de strămutare suspendă obligatoriu judecarea procesului;
- b) încheierea de respingere se poate atac doar cu apel;
- c) instanțele competente să soluționeze cererile de strămutare sunt: tribunalul, curtea de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție;
- d) strămutarea pe motiv de bănuială legitimă sau de siguranță publică se poate cere în orice fază a procesului.

13. Nulitatea actului de procedură:

- a) nu poate fi acoperită în situația în care vătămarea subzistă;
- b) este relativă atunci când cerința nerespectată este instituită printr-o normă care ocrotește un interes public;
- c) are ca efect desființarea, în tot sau în parte a acestuia pentru viitor;
- d) împiedică faptul ca acesta să producă alte efecte juridice decât cele care decurg din natura lui proprie.

14. În materia nulității actelor de procedură:

- a) nulitatea relativă nu poate fi invocată direct ca motiv de apel sau recurs dacă intervine la ultimul termen de judecată, iar partea nu e prezentă;
- b) nulitatea absolută poate fi invocată de orice parte din proces, de judecător, sau după caz, de procuror, în orice stare a judecății cauzei, cu excepția cazului în care legea prevede altfel;
- c) partea interesată poate renunța la dreptul de a invoca nulitatea relativă doar printr-o mențiune expresă;
- d) excepția nulității în cursul procesului se respinge prin încheiere preparatorie.

15. Termenele procedurale:

- a) încep să curgă întotdeauna de la data comunicării actelor de procedură, fără excepții;
- b) se clasifică după durata lor în termene pe: ore, zile, săptămâni, luni, ani;
- c) se clasifică după caracterul lor în termene imperative (dilatorii) și prohibitive (peremptorii);
- d) sunt stabilite doar de lege.

16. Tribunalul judecă:

- a) cererile referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă;
- b) cererile posesorii;
- c) cererile de evacuare;
- d) în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe.

17. Curtea de apel judecă, în primă instanță:

- a) toate cererile care nu sunt date expres prin lege în competența altor instanțe;
- b) toate cererile în materie de contencios administrativ și fiscal, potrivit legii speciale;
- c) toate cererile evaluabile în bani în valoare de peste 200.000 lei;
- d) toate cererile de împărțală judiciară.

18. Conflictul de competență:

- a) este pozitiv atunci când două secții își declină reciproc competența;
- b) este negativ atunci când două instanțe se declară deopotrivă competente;
- c) pozitiv între o judecătorie și un tribunal se soluționează de instanța imediat superioară și comună instanțelor aflate în conflict;
- d) între Înalta Curte de Casație și Justiție și Curtea de Apel București se soluționează de Completul de 5 judecători.

19. Când se pune în discuție din oficiu sau la cererea părților competența instanței:

- a) aceasta va soluționa excepția necompetenței prin hotărârea asupra fondului;
- b) aceasta este obligată să se pronunțe asupra excepției de necompetență până cel târziu la închiderea dezbaterilor, dar poate administra probatoriul în același timp;
- c) la primul termen judecătorul este obligat să verifice și să stabilească dacă instanța este competentă general, material și teritorial;
- d) în cazul în care instanța se declară necompetentă, dosarul este trimis instanței judecătorești superioare.

20. Atrage nulitatea cererii de chemare în judecată:

- a) lipsa obiectului;
- b) lipsa motivelor de drept;
- c) lipsa codului numeric personal al pârâtului;
- d) lipsa contului bancar al reclamantului.

21. În procedura regularizării cererii de chemare în judecată:

- a) reclamantul va remedia lipsurile în termen de cel mult 30 de zile de la primirea comunicării, sub sancțiunea nulității condiționate de vătămare;
- b) reclamantul poate formula apel împotriva încheierii de anulare în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii;
- c) completul căruia i-a fost repartizată cererea de chemare în judecată, dacă nu este competent dispune prin încheiere trimiterea dosarului completului specializat competent sau, după caz, secției specializate competente din cadrul instanței sesizate;
- d) cererea de reexaminare se soluționează prin încheiere definitivă în ședință publică, cu citarea părților.

22. Modificarea cererii de chemare în judecată:

- a) poate interveni numai până la primul termen la care pârâtul este legal citat;
- b) poate interveni numai până la primul termen la care reclamantul este legal citat;
- c) poate interveni oricând în cursul procesului când se înlocuiește o cerere în constatare printr-o cerere în realizare a dreptului, chiar dacă cererea în constatare nu e admisibilă;
- d) nu poate interveni niciodată peste termenul legal imperativ.

23. Întâmpinarea:

- a) este întotdeauna obligatorie;
- b) se comunică reclamantului, dacă legea nu prevede altfel;
- c) nu este scutită de taxă de timbru, cu excepțiile prevăzute de lege;
- d) nedepusă în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca orice excepții, inclusiv celor de ordine publică;

24. Cererea reconvențională:

- a) se depune, sub sancțiunea decăderii, odată cu întâmpinarea sau, dacă pârâtul nu este obligat la întâmpinare, cel mai târziu la primul termen de judecată;
- b) de regulă, nu se comunică reclamantului;
- c) nu poate fi disjunctă de judecarea cererii principale în nicio situație;
- d) este obligatorie și este scutită de taxă de timbru.

25. Încheierea:

- a) prin care instanța respinge excepția necompetenței materiale, de regulă, nu are caracter interlocutoriu;
- b) este un act de procedură care are forța probantă a unui început de dovadă scrisă;
- c) se redactează de grefier în cel mult 3 zile de la data ședinței de judecată;
- d) se semnează și de procuror când participă la judecată.

26. Este definitivă:

- a) hotărârea prin care se constată că a intervenit perimarea;
- b) hotărârea prin care se constată renunțarea la judecată în fața unei secții a ÎCCJ;
- c) hotărârea prin care se constată renunțarea la dreptul pretins în fața unei secții a ÎCCJ.
- d) hotărârea pronunțată în revizuire, pentru hotărâri potrivnice;

27. Excepțiile procesuale:

- a) se clasifică în absolute și relative după natura interesului ocrotit prin norma a cărei încălcare se invocă pe calea excepției;
- b) pot fi unite cu fondul cauzei numai dacă pentru judecarea lor este necesar să se administreze dovezi asemănătoare ca și pentru finalizarea etapei cercetării procesului sau, după caz, pentru soluționarea fondului;
- c) relative pot fi invocate de partea care justifică un interes, cel mai târziu la primul termen de judecată după săvârșirea neregularității procedurale, în etapa cercetării procesului, chiar și după închiderea dezbaterilor în fond;
- d) absolute nu pot fi ridicate înaintea instanței de recurs în nicio situație;

28. Sunt excepții care încep printr-un efect dilatoriu și tind spre un efect peremptoriu:

- a) excepția de necompetență;
- b) excepția lipsei dovezii calității de reprezentant;
- c) excepția lipsei de interes;
- d) excepția lipsei calității procesuale.

29. În ceea ce privește probele:

- a) acestea se propun de către reclamant prin cererea de chemare în judecată, iar de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea nulității dacă legea nu dispune altfel;
- b) dacă nu sunt îndestulătoare instanța poate dispune administrarea altor probe, pe care le poate ordona chiar dacă părțile se împotrivesc, însă doar după punerea în discuție a părților;
- c) administrarea lor se face în camera de consiliu, dacă legea nu dispune altfel;
- d) instanța nu mai poate reveni în nicio situație asupra probelor încuviințate.

30. Dacă una dintre părți renunță la o probă:

- a) cealaltă parte nu și-o poate însuși;
- b) instanța va putea să o administreze din oficiu;
- c) este necesar acordul expres al ambelor părți;
- d) este necesară înlocuirea probei la care se renunță cu o altă probă.

31. Înscrișul:

- a) autentic face deplină dovadă, față de orice persoană, până la declararea sa ca fals, cu privire la constatările făcute personal de către cel care a autentificat înscrișul, în condițiile legii;
- b) autentic noul absolut face deplină dovadă ca început de dovadă scrisă dacă este semnat de părți;
- c) sub semnătură privată care nu îndeplinește cerințele prevăzute de lege nu poate fi socotit nici ca început de dovadă scrisă;
- d) autentic care este întocmit fără respectarea formelor prevăzute pentru încheierea sa valabilă ori de o persoană incompatibilă este lovit de nulitate relativă.

32. Proba cu martori:

- a) este admisibilă în cazul în care legea cere forma scrisă pentru validitatea actului juridic a cărui dovadă se cere;
- b) nu este admisibilă dacă valoarea obiectului actului juridic a cărui dovadă se cere, este mai mică de 250 lei;
- c) e inadmisibilă dacă legea cere forma scrisă pentru dovedirea unui act juridic, chiar și atunci când părțile convin tacit să folosească această probă numai privitor la drepturile de care ele pot să dispună;
- d) va fi administrată potrivit legii în vigoare la data administrării ei.

33. Nu poate fi ascultat ca martor:

- a) concubinul uneia dintre părți;
- b) medicul uneia dintre părți;
- c) avocatul;

d) verișorul uneia dintre părți.

34. Nu este scutit de a fi martor:

- a) preotul cu privire la faptele de care au luat cunoștință în cadrul serviciului ori în exercitarea profesiei;
- b) judecătorul cu privire la faptele de care au luat cunoștință în cadrul serviciului ori în exercitarea profesiei;
- c) asistentul medical cu privire la faptele de care au luat cunoștință în cadrul serviciului ori în exercitarea profesiei lor;
- d) persoana condamnată pentru mărturie mincinoasă.

35. Presumțiile:

- a) sunt consecințele pe care legea sau judecătorul le trage dintr-un fapt cunoscut spre a stabili un fapt necunoscut;
- b) sunt doar judiciare și relative;
- c) sunt doar judiciare și absolute;
- d) judiciare sunt cele care izvorăsc din lege.

36. Este adevărat că:

- a) cercetarea la fața locului se face fără citarea părților;
- b) mărturisirea extrajudiciară poate fi invocată și în cazurile în care proba cu martori nu este admisă;
- c) experții pot fi recuzați pentru aceleași motive ca judecătorii, însă nu în aceleași condiții;
- d) dacă partea, fără motive temeinice, refuză să răspundă la interogatoriu sau nu se înfățișează, instanța va socoti automat aceste împrejurări ca o mărturisire deplină ori numai ca un început de dovadă în folosul aceluia care a propus interogatoriul.

37. Nu este adevărat că:

- a) pentru sumele datorate periodic, instanța îl va putea obliga pe pârât, la cererea reclamantului, după achitarea taxelor de timbru, potrivit legii, și la plata sumelor devenite exigibile după introducerea cererii;
- b) dacă în timpul deliberării, instanța găsește că sunt necesare probe sau lămuriri noi va dispune repunerea pe rol a cauzei cu citarea părților;
- c) data hotărârii este aceea la care minuta este pronunțată, potrivit legii;
- d) instanța poate acorda termen de grație debitorului chiar dacă acesta fusese pus în întârziere de către creditor să execute și nu a făcut-o.

38. Identificați afirmația eronată:

- a) deliberarea are caracter secret în toate cazurile;
- b) deliberarea, de regulă, se finalizează în aceeași zi în care s-au desfășurat dezbaterile;
- c) hotărârea membrilor completului de judecată se ia, prin excepție, cu unanimitate;
- d) înainte de a se lua hotărârea, instanța întocmește minuta care va cuprinde soluția și care arată, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate.

39. Spre deosebire de renunțarea la judecată, renunțarea la dreptul pretins:

- a) este un act de dispoziție;
- b) nu poate fi efectuată prin declarație verbală în fața instanței de judecată;
- c) nu necesită acordul tacit sau expres al pârâtului, în situația în care intervine ulterior primului termen la care părțile sunt legal citate;
- d) se constată prin hotărâre.

40. Suspendarea procesului:

- a) intervine când niciuna dintre părți, nelegal citate, nu se înfățișează la strigarea cauzei;
- b) intervine de drept când persoana juridică este dizolvată, până la desemnarea lichidatorului;
- c) este dispusă de instanță prin încheiere nesupusă niciunei căi de atac;
- d) este facultativă până la soluționarea declarației de abținere.

41. Perimarea:

- a) lipsește de efect toate actele de procedură făcute în acea instanță;
- b) operează doar prin invocarea excepției primării de către reclamant;
- c) presupune, în toate cazurile, pasivitatea culpabilă a părților, fiind o sancțiune de drept procesual, însă nu produce efecte împotriva incapabililor;
- d) cererii de chemare în judecată intervine în 3 luni de la ultimul act de procedură îndeplinit de părți sau de instanță.

42. Identificați varianta corectă privind excepția autorității de lucru judecat:

- a) poate fi invocată în orice stare a procesului, chiar și înaintea instanței de recurs;
- b) nu poate fi invocată de instanță din oficiu, fiind o excepție de ordine privată;
- c) poate fi invocată în orice stare a procesului, mai puțin înaintea instanței de recurs;
- d) invocată de pârât nu îi poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată.

43. Indicați varianta care nu este falsă:

- a) hotărârea prin care se consfințește tranzacția părților nu are nicio cale de atac;
- b) tranzacția va fi încheiată în formă scrisă și va alcătui dispozitivul hotărârii;
- c) părțile se pot înfățișa exclusiv până la primul termen, chiar fără să fi fost citate, pentru a cere să se dea o hotărâre care să consfințească tranzacția lor;
- d) hotărârea prin care se consfințește tranzacția părților poate fi atacată cu apel la instanța ierarhic superioară.

44. În privința cheltuielilor de judecată:

- a) instanța nu poate, chiar și motivat, să reducă onorariile avocaților;
- b) pârâtul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere;
- c) instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă plata sumelor cuvenite martorilor pentru deplasare și pierderile cauzate de necesitatea prezenței la proces;

- d) partea care pierde procesul va fi obligată automat la plata cheltuielilor de judecată către partea care a câștigat.

45. În ce privește căile de atac, care din următoarele afirmații este falsă:

- a) achiesarea poate fi expresă sau tacită, totală sau parțială;
- b) în cazul în care prin aceeași hotărâre au fost soluționate mai multe capete de cerere principale, dintre care unele sunt supuse apelului, iar altele recursului, hotărârea în întregul ei este supusă apelului, iar hotărârea dată în apel este supusă recursului;
- c) căile extraordinare de atac pot fi exercitate și concomitent, în condițiile legii;
- d) apelul este o cale extraordinară de atac, de reformare, devolutivă, suspensivă de executare.

46. Este adevărată următoarea afirmație:

- a) citarea este facultativă, la aprecierea instanței;
- b) citarea este obligatorie, instanța neputând hotărî asupra unei cereri dacă părțile nu au fost legal citate;
- c) citarea este facultativă, la aprecierea părților;
- d) citarea este obligatorie numai în fața primei instanțe.

47. Achiesarea:

- a) poate fi numai expresă;
- b) poate fi numai totală;
- c) nu poate fi tacită;
- d) condiționată, produce efecte numai dacă este acceptată expres de partea adversă.

48. Hotărârea:

- a) nu se comunică părților, putând fi consultată la dosarul cauzei;
- b) se comunică părților în original;
- c) se va comunica părților din oficiu, în copie, chiar dacă este definitivă;
- d) se comunică părților numai la cerere.

49. Lămurirea hotărârii și înlăturarea dispozițiilor contradictorii:

- a) se realizează de către instanța care a pronunțat hotărârea, din oficiu;
- b) se poate cere pentru a lămuri dispozitivul sau a înlătura dispozițiile contradictorii din dispozitiv;
- c) se poate cere și pentru a înlătura neconcordanța dintre considerente și dispozitiv;
- d) se va realiza pe ambele exemplare ale hotărârii.

50. Instanța poate încuviința executarea provizorie a hotărârilor privitoare la:

- a) despăgubiri pentru accidente de muncă;
- b) hotărârile pronunțate în temeiul recunoașterii de către pârât a pretențiilor reclamantului;
- c) bunuri, ori de câte ori măsura este necesară în raport cu temeinicia vădită a dreptului;
- d) desființarea de construcții.

51. Se poate agrava situația părții în propria cale de atac:

- a) în orice situație în care partea adversă sau instanța invocă, din oficiu, o excepție absolută;
- b) dacă partea adversă sau instanța, din oficiu, invocă excepția lipsei calității procesuale;
- c) dacă partea adversă sau instanța, din oficiu, invocă excepția autorității de lucru judecat;
- d) dacă partea adversă sau instanța, din oficiu, invocă excepția lipsei capacității procesuale de folosință.

52. Nu poate fi invocată în apel, pentru prima dată:

- a) excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului din fața primei instanțe;
- b) excepția lipsei dovezii calității de reprezentant înaintea primei instanțe;
- c) compensația legală;
- d) excepția lipsei capacității procesuale de exercițiu.

53. În ceea ce privește apelul, este adevărat că:

- a) apelul incident se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă;
- b) apelul provocat de depune la instanța investită cu judecarea apelului;
- c) apelul principal se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea decăderii;
- d) apelul poate fi respins ca nemotivat.

54. Este adevărat că:

- a) apelul incident este limitat la obiectul apelului principal și nu poate viza alte soluții cuprinse în dispozitivul hotărârii atacate;
- b) în apel se poate schimba cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată;
- c) în apel se pot formula pretenții noi;
- d) în apel va putea fi invocată compensația legală, precum și dreptul de retenție.

55. Constituie motive de recurs:

- a) grava netemeinicie a hotărârilor pronunțate de către instanțele de fond;
- b) există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad, care încalcă autoritatea de lucru judecat;
- c) depășirea atribuțiilor puterii judecătorești de către instanță;
- d) participarea la judecata în primă instanță a unui judecător incompatibil, indiferent de cazul de incompatibilitate, chiar dacă nu a fost invocată în fața instanțelor de fond.

56. Cererea de revizuire:

- a) suspendă executarea hotărârii a cărei revizuire se cere;
- b) va fi admisibilă, chiar dacă partea interesată nu a exercitat calea de atac a apelului;
- c) introdusă pe motivul existenței hotărârilor potrivnice, prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8, prin care se solicită anularea primei hotărâri pronunțate, este admisibilă;
- d) poate fi introdusă pentru îndreptarea erorilor în legătură cu starea de fapt.

57. În materia procedurii necontencioase judiciare:

- a) apelul împotriva încheierii de primă instanță poate fi exercitat de către părțile citate la soluționarea cererii;
- b) cererea se judecă în ședință publică, cu citarea petentului și a persoanelor indicate în cerere;
- c) verificarea competenței, din oficiu, nu va viza și competența teritorială de ordine privată;
- d) încheierile pronunțate nu au autoritate de lucru judecat.

58. Nu constituie titluri executorii:

- a) titlurile de credit;
- b) înscrisurile sub semnătură privată, înregistrate în registrele publice, în cazurile și condițiile prevăzute de lege;
- c) înscrisul autentificat de către notar, care constată o creanță lichidă, exigibilă și incertă;
- d) contractile de credit, încheiate de o instituție de credit.

59. Cererea de încuviințare a executării silite:

- a) se soluționează prin încheiere, care nu are autoritate de lucru judecat;
- b) în termen de maxim 3 zile de la înregistrarea cererii, creditorul va solicita încuviințarea executării;
- c) se soluționează prin hotărâre care, în caz de respingere, poate fi atacată numai cu apel, de către executorul judecătoresc;
- d) încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată de către debitor.

60. Cererea de sechestrul asigurător:

- a) va fi soluționată prin încheiere, care se va comunica părților;
- b) poate fi soluționată doar de către instanța de la locul în care sunt situate bunurile;
- c) nu va putea fi încuviințată în lipsa unui proces de fond;
- d) se va introduce la instanța care este competentă să judece procesul în primă instanță.

DREPT PENAL – PARTEA GENERALĂ

1. În cazul aplicării legii penale în timp:

- a. nu este incident principiul neretroactivității legii penale;
- b. se aplică principiile realității și universalității;
- c. se aplică obligatoriu legea penală mai favorabilă în cazul pedepselor definitive dacă sancțiunea aplicată depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită;
- d. se poate aplica facultativ legea penală mai favorabilă în cazul pedepselor definitive dacă sancțiunea aplicată nu depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită.

2. O persoană este condamnată la pedeapsa închisorii de 6 ani, limitele de pedeapsă în legea în vigoare la acea dată fiind între 3 și 10 ani. Ulterior executării pedepsei, dar până la împlinirea termenului de reabilitare, apare o lege nouă care prevede limite de pedeapsă cuprinse între 1 și 5 ani pentru infracțiunea săvârșită. Condamnatul cere reducerea pedepsei corespunzător prevederilor legale. În cauză:

- a. instanța va respinge cererea, invocând autoritatea de lucru judecat;
- b. instanța va admite cererea, reducând pedeapsa la 3 ani, pe baza dispozițiilor privind aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive;
- c. instanța va admite cererea, reducând pedeapsa la 5 ani, pe baza dispozițiilor privind aplicarea obligatorie a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive;
- d. instanța va respinge cererea, invocând lipsa de interes, deoarece pedeapsa a fost deja executată.

3. Legea penală temporară:

- a. ultraactivează, aplicându-se infracțiunilor săvârșite în timpul cât era în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost urmărită sau judecată în acel interval de timp;
- b. retroactivează, aplicându-se infracțiunilor săvârșite anterior intrării sale în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost urmărită sau judecată în acel interval de timp;
- c. este de regulă o lege de dezincriminare;
- d. este guvernată de principiul activității, neputându-se aplica nici anterior intrării în vigoare, nici după ieșirea sa din vigoare.

4. Principiile care guvernează aplicarea legii penale în timp sunt:

- a. retroactivitatea, personalitatea, neretroactivitatea, ultraactivitatea, activitatea;
- b. personalitatea, universalitatea, realitatea, teritorialitatea;
- c. universalitatea, neretroactivitatea, ultraactivitatea, teritorialitatea;
- d. ultraactivitatea, activitatea, retroactivitatea, neretroactivitatea.

- 5. M.I., cetățean austriac este otrăvit de R.A., concubina sa, de aceeași cetățenie, într-un restaurant din București. M.I. se deplasează cu o cursă Aeroflot la Moscova, unde decedează după trei zile datorită otrăvirii. În cauză:**
- a. se poate aplica legea penală română în baza principiului teritorialității;
 - b. se poate aplica legea penală română în baza principiului universalității, făptuitorul aflându-se în țară;
 - c. nu se poate aplica legea penală română, neexistând interes și nici relații sociale afectate în România;
 - d. se poate aplica legea penală română în baza principiului realității.
- 6. Legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau o persoană juridică română, fără îndeplinirea altor condiții, dacă pedeapsa prevăzută de legea penală română este închisoarea:**
- a. de cel mult 10 ani;
 - b. mai mare de 10 ani;
 - c. de 10 ani sau mai mare;
 - d. nu se prevede o limită pentru pedeapsa închisorii.
- 7. Conform principiului personalității legii penale:**
- a. este necesară întotdeauna dubla incriminare pentru incidența acestui principiu;
 - b. se aplică legea română infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării, dacă făptuitorul este cetățean român sau o persoană juridică română;
 - c. se aplică legea română infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării, dacă făptuitorul este cetățean străin sau dacă, neavând nicio cetățenie, are domiciliul în străinătate;
 - d. se aplică legea română infracțiunilor săvârșite pe teritoriului țării, dacă făptuitorul este cetățean român sau dacă, neavând nicio cetățenie, are domiciliul în țară.
- 8. Infracțiunea este:**
- a. fapta prevăzută de legea penală care prezintă pericol social și este săvârșită cu vinovăție;
 - b. fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, justificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o;
 - c. fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o;
 - d. fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și neimputabilă persoanei care a săvârșit-o.
- 9. În cazul formelor vinovăției:**
- a. intenția directă există atunci când făptuitorul prevede, nu urmărește, dar acceptă posibilitatea producerii rezultatului;
 - b. ușurința există atunci când făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără teme că nu se va produce;
 - c. neglijența există atunci când făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără teme că nu se va produce;

- d. intenția depășită există atunci când făptuitorul prevede și urmărește producerea rezultatului.

10. Există intenție indirectă ca formă a vinovăției, atunci când:

- a. făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;
- b. făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui;
- c. nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă;
- d. făptuitorul prevede, nu urmărește, dar acceptă posibilitatea producerii rezultatului, însă în realitate se produce un rezultat mai grav, care se datorează culpei făptuitorului.

11. Există culpă simplă sau neglijență ca formă a vinovăției atunci când:

- a. făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă;
- b. făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește, acceptă producerea lui;
- c. făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale și nici nu putea să-l prevadă;
- d. făptuitorul prevede rezultatul faptei sale, nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce.

12. Nu există infracțiune fără:

- a. situație premisă;
- b. obiect juridic;
- c. obiect material;
- d. o vătămare a valorii sociale protejate.

13. Cazul fortuit:

- a. este o cauză de nepedepsire;
- b. își extinde efectele asupra participanților;
- c. nu își extinde efectele asupra participanților;
- d. este o cauză justificativă.

14. Există tentativă perfectă:

- a. atunci când făptuitorul execută în întregime elementul material al laturii obiective a infracțiunii și cu toate acestea rezultatul urmărit nu se produce;
- b. atunci când făptuitorul începe executarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii, însă pe parcursul desfășurării executarea este întreruptă și nu poate fi dusă până la capăt;
- c. atunci când deși făptuitorul dispune de toate condițiile necesare sub aspectul mijloacelor ce vor fi folosite și al obiectului material al infracțiunii pentru ca infracțiunea proiectată să se consume, totuși imposibilitatea de consumare a infracțiunii este consecința modului cum a fost concepută executarea;
- d. atunci când făptuitorul execută în întregime elementul material al laturii obiective a infracțiunii însă rezultatul se produce după un anumit interval de timp.

15. Tentativa perfectă (terminată) nu este posibilă la:

- a. infracțiunile de rezultat;
- b. infracțiunile de pericol abstract;
- c. infracțiunile de pericol concret;
- d. infracțiunile continuate.

16. În ipoteza în care pentru o infracțiune este prevăzută pedeapsa detențiunii pe viață alternativ cu pedeapsa închisorii, iar instanța s-ar orienta spre pedeapsa detențiunii pe viață, cum se pedepsește tentativa:

- a. cu închisoare de la 10 la 25 ani;
- b. cu închisoare de la 15 la 30 de ani;
- c. cu închisoare de la 10 la 20 de ani;
- d. cu închisoare de la 15 la 25 ani.

17. Constituie forme ale unității de infracțiune:

- a. infracțiunea continuă, infracțiunea continuată, infracțiunea cu conținuturi alternative;
- b. infracțiunea deviată, infracțiunea progresivă, instigarea;
- c. infracțiunea simplă, infracțiunea deviată, recidiva;
- d. infracțiunea continuă, infracțiunea simplă, infracțiunea continuată.

18. Dacă activitatea infracțională continuă este începută de subiect înaintea împlinirii vârstei de 14 ani și continuă până după ce acesta a devenit major:

- a. nu va răspunde penal, deoarece a început activitatea infracțională înainte de împlinirea vârstei de 14 ani;
- b. va răspunde penal doar pentru activitatea infracțională desfășurată după împlinirea vârstei de 18 ani, până în momentul descoperirii;
- c. va răspunde pentru întreaga activitate infracțională desfășurată din momentul intervenției responsabilității penale, în calitate de infractor major, potrivit regulii unității ilicitului penal;
- d. va răspunde penal doar pentru activitatea infracțională desfășurată după împlinirea vârstei de 16 ani, până în momentul descoperirii.

19. Sub denumirea de „aberratio ictus” este cunoscută:

- a. o variantă a infracțiunii deviate;
- b. o variantă a infracțiunii continuate;
- c. infracțiunea continuă;
- d. o variantă a infracțiunii complexe.

20. Infracțiunea de obicei se consideră consumată:

- a. la data sesizării organului de urmărire penală;
- b. la data săvârșirii primei acțiuni ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii;
- c. la data săvârșirii ultimei repetări a elementului material al laturii obiective a infracțiunii;
- d. atunci când fapta se repetă de un număr suficient de ori pentru a releva obiceiul sau îndeletnicirea.

- 21. Cum se va aplica pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni, atunci când instanța a stabilit numai pedepse cu închisoarea:**
- a. se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de până la 5 ani închisoare;
 - b. se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;
 - c. se aplică pedeapsa cea mai grea care poate fi sporită până la maximul ei special, iar când acest maxim nu este îndeșulător se poate adăuga un spor de până la 5 ani închisoare;
 - d. se aplică pedeapsa cea mai grea care poate fi sporită până la maximul ei special, iar când acest maxim nu este îndeșulător, se poate adăuga un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite.
- 22. S-a reținut că inculpatul C.H. a săvârșit o infracțiune de ucidere din culpă, pentru care a fost condamnat la doi ani închisoare. După rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, dar înainte de începerea executării, acesta mai săvârșește o infracțiune de furt. În speță există:**
- a. concurs ideal de infracțiuni;
 - b. recidivă postcondamnatorie;
 - c. pluralitate intermediară;
 - d. concurs real de infracțiuni.
- 23. În cazul în care după condamnarea definitivă la detențiunea pe viață pentru o infracțiune intenționată, înainte de începerea executării pedepsei, în timpul executării acesteia ori în stare de evadare, cel condamnat săvârșește din nou o infracțiune cu intenție, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de un an sau mai mare ori detențiunea pe viață:**
- a. există recidivă postcondamnatorie;
 - b. nu există recidivă, deoarece a fost condamnat la pedeapsa maximă;
 - c. există pluralitate intermediară din cauza celui de-al doilea termen;
 - d. există recidivă postexecutorie.
- 24. Prescripția răspunderii penale este o:**
- a. cauză care înlătură răspunderea penală;
 - b. cauză care înlătură sau modifică executarea pedepsei;
 - c. cauză care înlătură consecințele condamnării;
 - d. cauză care înlătură caracterul penal al faptei.
- 25. Amnistia este o:**
- a. cauză care înlătură răspunderea penală;
 - b. cauză care înlătură sau modifică executarea pedepsei;
 - c. cauză care înlătură consecințele condamnării;
 - d. cauză justificativă.

- 26. În cazul în care o persoană urmează să fie condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni la pedeapsa detențiunii pe viață, dar la data pronunțării unei astfel de condamnări, aceasta împlinește vârsta de 65 de ani, instanța urmează să aplice o pedeapsă cu închisoarea. Care va fi pedeapsa ce va trebui să o aplice instanța într-o astfel de situație:**
- a. 25 ani închisoare și interzicerea exercitării unor drepturi pe timp de 10 ani;
 - b. 30 ani închisoare și interzicerea exercitării unor drepturi pe timp de 5 ani;
 - c. 30 ani închisoare și interzicerea exercitării unor drepturi pe timp de 10 ani.
 - d. 25 ani închisoare și interzicerea exercitării unor drepturi pe timp de 5 ani.
- 27. Momentul punerii în executare a pedepsei accesorii a interzicerii exercitării unor drepturi este:**
- a. momentul începerii executării pedepsei închisorii pe lângă care a fost aplicată pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi;
 - b. momentul pronunțării hotărârii de condamnare;
 - c. momentul în care pedeapsa principală a închisorii a fost în întregime executată sau considerată ca executată;
 - d. momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.
- 28. Care este momentul începerii executării pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi în cazul unei hotărâri de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere:**
- a. momentul în care pedeapsa principală a închisorii a fost în întregime executată sau considerată ca executată;
 - b. momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;
 - c. momentul pronunțării hotărârii de condamnare;
 - d. momentul încarcerării condamnatului în penitenciar.
- 29. Care este momentul începerii executării pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi în cazul unei hotărâri de condamnare la pedeapsa amenzii:**
- a. momentul în care pedeapsa principală a amenzii a fost în întregime executată sau considerată ca executată;
 - b. momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;
 - c. momentul pronunțării hotărârii de condamnare;
 - d. momentul plății primei rate a amenzii, în cazul achitării amenzii în rate.
- 30. Degradarea militară este obligatorie atunci când:**
- a. pedeapsa principală aplicată militarilor sau rezerviștilor este închisoarea mai mare de 5 ani;
 - b. pedeapsa principală aplicată militarilor sau rezerviștilor este închisoarea mai mare de 8 ani;
 - c. pedeapsa principală aplicată militarilor sau rezerviștilor este închisoarea mai mare de 10 ani sau detențiunea pe viață;
 - d. degradarea militară nu este obligatorie, această pedeapsă complementară fiind lăsată întotdeauna la aprecierea instanței.

31. Concursul de circumstanțe atenuante reținute în favoarea unui inculpat provoacă:

- a. o singură atenuare, indiferent câte circumstanțe se rețin în favoarea lui;
- b. atenuări succesive;
- c. atâtea atenuări câte circumstanțe atenuante se rețin în favoarea lui;
- d. anularea efectului atenuărilor succesive, aplicându-se pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea în forma consumată, în cazul reținerii și a unor circumstanțe agravante.

32. Stările de agravare a pedepsei:

- a. produc efecte fiecare în parte, acționând succesiv;
- b. produc o singură agravare indiferent câte se rețin în sarcina inculpatului;
- c. provoacă cel mult două agravări;
- d. pot determina aplicarea unei pedepse peste maximul general al acesteia.

33. Pentru a se putea dispune renunțarea la aplicarea pedepsei este necesar, între altele, ca pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită să fie închisoarea:

- a. de cel mult 5 ani;
- b. mai mare de 5 ani;
- c. de cel mult 7 ani;
- d. de 7 ani sau mai mare.

34. Nu se poate dispune amânarea aplicarea pedepsei dacă, între altele, pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea:

- a. de cel mult 5 ani;
- b. de 5 ani sau mai mare;
- c. de cel mult 7 ani;
- d. de 7 ani sau mai mare.

35. Liberarea condiționată în cazul închisorii care nu depășește 10 ani poate fi dispusă, între altele, dacă cel condamnat a executat cel puțin:

- a. trei pătrimi din durata pedepsei;
- b. două treimi din durata pedepsei;
- c. jumătate din durata pedepsei;
- d. o pătrime din durata pedepsei.

36. Constituie măsuri de siguranță:

- a. obligarea de a nu părăsi localitatea;
- b. internarea într-un centru educativ;
- c. interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii;
- d. asistarea zilnică.

37. În cazul în care o persoană obligată la tratament medical nu se prezintă regulat la tratament:

- a. se poate dispune internarea într-un institut medical educativ;
- b. se poate dispune internarea medicală;

- c. se poate dispune condamnarea la închisoare de cel mult un an;
- d. este obligatorie condamnarea la închisoare de cel mult un an.

38. Sunt supuse confiscării speciale:

- a. numai bunurile produse prin săvârșirea unei infracțiuni;
- b. bunurile care nu au fost folosite la săvârșirea unei infracțiuni, dar aparțin făptuitorului, dacă există presupunerea că le poate folosi pentru săvârșirea unei alte infracțiuni;
- c. bunurile a căror deținere este interzisă de lege;
- d. bani și bunuri, prin echivalent, în locul bunurilor produse prin săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală care nu se găsesc.

39. Confiscarea extinsă este o:

- a. pedeapsă principală;
- b. pedeapsă complementară;
- c. măsură educativă;
- d. măsură de siguranță.

40. Constituie măsuri educative:

- a. consemnarea la sfârșit de săptămână;
- b. interzicerea dreptului de a se afla în anumite localități;
- c. interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii;
- d. internarea medicală.

41. Constituie măsuri educative neprivative de libertate:

- a. muștrarea;
- b. aplicarea unei amenzi administrative;
- c. supravegherea;
- d. internarea într-un centru de detenție.

42. Consemnarea la sfârșit de săptămână:

- a. se dispune pe o durată cuprinsă între două și 6 luni;
- b. constă în obligația minorului de a nu părăsi locuința în zilele de sâmbătă și duminică;
- c. se dispune pe o durată cuprinsă între două și 12 săptămâni;
- d. nu poate înlocui pedeapsa amenzii executabilă, aplicată pentru infracțiuni comise în timpul minorității în baza Codului penal din 1969 și neexecutată în tot sau în parte până la intrarea în vigoare a noului cod penal.

43. Dacă minorul nu respectă, cu rea-credință, condițiile de executare a măsurii educative a supravegherii, instanța poate dispune:

- a. înlocuirea măsurii luate cu asistarea zilnică
- b. înlocuirea măsurii luate cu internarea într-un centru educativ
- c. înlocuirea măsurii luate cu stagiul de formare civică
- d. prelungirea măsurii educative, chiar și cu depășirea maximului prevăzut de lege pentru aceasta.

44. Prescripția răspunderii penale a minorului infractor:

- a. se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză;
- b. se întrerupe prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni;
- c. operează, oricâte întreruperi ar interveni, dacă cursul termenului prescripției a fost depășit cu încă o dată;
- d. începe să curgă de la data producerii rezultatului definitiv în cazul infracțiunilor progresive.

45. Prescripția executării măsurilor educative:

- a. se întrerupe prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni;
- b. se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză;
- c. intervine într-un termen de 3 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, în cazul măsurilor educative neprivative de libertate;
- d. intervine într-un termen de 3 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, în cazul măsurilor educative privative de libertate.

46. Prin autorizația primarului unei localități, a fost aprobată deversarea apelor reziduale ale unei întreprinderi într-un râu de pe raza localității, deși întreprinderea nu respecta condițiile legale privind protecția mediului înconjurător, împrejurare cunoscută și de primar. Ca urmare a deversării s-a produs poluarea mediului înconjurător. În speță, cu privire la emiterea autorizației:

- a. poate fi atrasă atât răspunderea penală a primarului, cât și a unității administrativ teritoriale, ca persoană juridică, pentru săvârșirea infracțiunii;
- b. poate fi incidentă numai răspunderea penală a unității administrativ teritoriale, persoană juridică;
- c. persoana juridică nu răspunde penal în dreptul penal român;
- d. răspunde numai primarul, în calitate de persoană fizică, pentru fapta comisă.

47. În caz de neexecutare cu rea-credință a pedepsei complementare a afișării sau difuzării hotărârii de condamnare instanța dispune:

- a. închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice până la punerea în executare a pedepsei complementare, dar nu mai mult de 3 luni;
- b. interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice până la punerea în executare a pedepsei complementare, dar nu mai mult de 3 luni;
- c. suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice până la punerea în executare a pedepsei complementare, dar nu mai mult de 3 luni;
- d. plasarea sub supraveghere judiciară, până la punerea în executare a pedepsei complementare, dar nu mai mult de 3 luni.

48. În cazul unei infracțiuni de amenințare săvârșită prin presă, s-a stabilit și răspunderea penală a persoanei juridice căreia îi aparținea respectiva publicație. În cauză:

- a. se poate aplica pedeapsa complementară a suspendării activității sau a uneia din activitățile persoanei juridice;
- b. se aplică pedeapsa amenzii pentru persoana juridică;

- c. se poate aplica pedeapsa complementară a închiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice;
- d. este exclusă răspunderea penală a persoanelor juridice care își desfășoară activitatea în domeniul presei.

49. Grațierea este o:

- a. cauză care înlătură răspunderea penală;
- b. cauză care înlătură sau modifică executarea pedepsei;
- c. cauză care înlătură consecințele condamnării;
- d. cauză justificativă.

50. Prescripția executării pedepsei este o:

- a. cauză care înlătură răspunderea penală;
- b. cauză care înlătură executarea pedepsei;
- c. cauză care înlătură consecințele condamnării;
- d. cauză justificativă.

DREPT PENAL – PARTEA SPECIALĂ

- 1. Omorul calificat se poate comite numai cu intenție directă în următoarele împrejurări:**
 - a) asupra unei femei gravide;
 - b) din interes material;
 - c) pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni;
 - d) asupra a două sau mai multor persoane.
- 2. Elementul material al infracțiunii de omor se poate realiza:**
 - a) numai prin acte comisive;
 - b) numai prin acte omisive;
 - c) numai prin amenințarea subiectului pasiv;
 - d) prin acte comisive sau omisive, în condițiile art. 17 C. pen.
- 3. Reprezintă o modalitate normativă a infracțiunii de omor calificat, omorul săvârșit în vreuna dintre următoarele împrejurări:**
 - a) profitând de starea de neputință a victimei de a se apăra;
 - b) prin cruzimi;
 - c) prin mijloace ce pun în pericol viața mai multor persoane;
 - d) în public.
- 4. Pentru ca acțiunea de ucidere la cererea victimei să intre sub incidența art. 190 (uciderea la cererea victimei) este necesar, între altele, ca cererea acesteia să fie:**
 - a) implicită;
 - b) repetată;
 - c) inconștientă;
 - d) unică.
- 5. Retragera plângerii prealabile până la soluționarea definitivă a procesului penal înlătură răspunderea penală dacă intervine în cazul infracțiunii de:**
 - a) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
 - b) vătămare corporală;
 - c) amenințare;
 - d) șantaj.
- 6. Pluralitatea de subiecți pasivi nu afectează unitatea de infracțiune (fapta rămâne unică) în cazul:**
 - a) uciderii la cererea victimei;
 - b) determinării sau înlesnirii sinuciderii;
 - c) omorului calificat;
 - d) lovirilor sau vătămarilor cauzatoare de moarte.

- 7. Pluralitatea de subiecți pasivi determină o pluralitate de fapte penale egală cu numărul acestora în cazul infracțiunilor de:**
- a) omor calificat;
 - b) ucidere din culpă;
 - c) vătămare corporală;
 - d) vătămare corporală din culpă.
- 8. Uciderea, în aceeași împrejurare, cu intenție, a două persoane reprezintă:**
- a) două infracțiuni de omor simplu aflate în concurs;
 - b) o infracțiune de omor;
 - c) o infracțiune de omor calificat;
 - d) o infracțiune de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte.
- 9. Uciderea nou-născutului săvârșită de către mamă, în condițiile art. 200, are ca element subiectiv:**
- a) intenția directă sau indirectă;
 - b) numai intenția indirectă;
 - c) praeterintenția;
 - d) culpa cu prevedere.
- 10. Tentativa se sancționează în cazul infracțiunii de:**
- a) vătămare corporală, în varianta tip (art. 194 alin. 1);
 - b) omor (art. 189);
 - c) lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte (art. 195);
 - d) uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă (art. 200).
- 11. Lipsirea de libertate în mod ilegal este mai gravă dacă este comisă:**
- a) prin simulare de calități oficiale;
 - b) de două persoane împreună;
 - c) în timpul nopții;
 - d) punând în pericol sănătatea sau viața victimei.
- 12. La infracțiunea de amenințare pedeapsa aplicată subiectului activ nu poate depăși:**
- a) pedeapsa aplicată pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării;
 - b) minimul special prevăzut pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării;
 - c) maximul special prevăzut pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării;
 - d) închisoarea de 3 luni.
- 13. Tentativa este posibilă și se pedepsește la infracțiunea de:**
- a) șantaj;
 - b) vătămare corporală, în varianta de bază – art. 194 alin. (1);
 - c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
 - d) lipsire de libertate în mod ilegal, în varianta simplă – art. 205 alin. (1).
- 14. Tentativa este posibilă, dar nu se pedepsește la infracțiunea de:**
- a) șantaj;

- b) lipsire de libertate în mod ilegal care are ca urmare moartea victimei – art. 205 alin. (4);
- c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
- d) violul care a avut ca urmare moartea victimei.

15. Tentativa nu este posibilă și nu se pedepsește la infracțiunea de:

- a) determinare sau înlesnire a sinuciderii;
- b) vătămarea corporală din culpă;
- c) amenințare;
- d) ucidere ori vătămare a nou-născutului.

16. Dobândirea în mod injust a unui folos patrimonial reprezintă o cerință esențială care califică intenția în cazul infracțiunii de:

- a) tăinuire;
- b) violarea sediului profesional;
- c) favorizarea făptuitorului;
- d) șantaj, în variantă agravată – art. 207 alin. (3).

17. Praeterintenția (intenția depășită) caracterizează elementul subiectiv la infracțiunea de:

- a) lipsirea de libertate în mod ilegal, în varianta tip;
- b) ucidere din culpă;
- c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
- d) amenințare.

18. Coautoratul nu este posibil la infracțiunea de:

- a) amenințare;
- b) violarea sediului profesional;
- c) violare de domiciliu;
- d) divulgarea secretului profesional.

19. Violul care are ca urmare moartea victimei se poate săvârși numai cu:

- a) intenție;
- b) intenție indirectă;
- c) intenție depășită;
- d) culpă cu prevedere.

20. Comiterea violului de două sau mai multe persoane împreună presupune cel puțin:

- a) un autor și un complice anterior;
- b) un autor și un complice concomitent;
- c) un autor și un complice posterior;
- d) un autor și un instigator, care nu este prezent la locul faptei, în momentul comiterii ei de către autor.

21. Realizarea un raport sexual, prin constrângere, de către soț asupra soției:

- a) nu constituie infracțiune;

- b) reprezintă viol, în varianta tip – art. 218 alin. (1);
- c) constituie infracțiunea de viol, în variantă agravată – art. 218 alin. (3);
- d) este infracțiunea de agresiune sexuală.

22. Violul asupra unei rude în linie directă reprezintă:

- a) o faptă care nu este prevăzută de legea penală;
- b) un act sexual cu un minor;
- c) o infracțiune de viol, în variantă agravată – art. 218 alin. (3) lit. b) teza I;
- d) o infracțiune de viol în concurs ideal cu cea de incest.

23. Violarea de domiciliu este mai gravă dacă este săvârșită:

- a) prin simulare de calități oficiale;
- b) de două persoane împreună;
- c) prin simulare de calități mincinoase;
- d) de două sau mai multe persoane împreună.

24. Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în cazul infracțiunii de:

- a) vătămare corporală;
- b) rele tratamente aplicate minorului;
- c) loviri sau alte violențe;
- d) șantaj.

25. În cazul în care subiectul pasiv este membru de familie, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu în cazul infracțiunii de:

- a) vătămare corporală din culpă;
- b) vătămare corporală;
- c) rele tratamente aplicate minorului;
- d) hărțuire.

26. Coautoratul este posibil la:

- a) uzurparea de calități oficiale, în varianta agravată;
- b) divulgarea secretului profesional;
- c) uzurparea de calități oficiale, în varianta simplă;
- d) uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă.

27. Nu poate fi obiect material al infracțiunii de furt:

- a) corpul persoanei în viață;
- b) energia electrică;
- c) un animal;
- d) un înscris.

28. Furtul devine calificat dacă este comis în vreuna dintre următoarele împrejurări:

- a) într-un mijloc de transport;
- b) în public;
- c) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;

d) de două sau mai multe persoane împreună.

29. Infracțiunea de furt se consumă:

- a) în momentul deposedării victimei de bun;
- b) în momentul începerii executării actelor de sustragere;
- c) odată cu pregătirea acțiunii de luare;
- d) în momentul împosedării autorului infracțiunii cu bunul sustras

30. Tâlhăria (art. 233) absoarbe infracțiunea de:

- a) lovire sau alte violențe;
- b) vătămare corporală;
- c) violare de domiciliu;
- d) omor.

31. Împăcarea înlătură răspunderea penală la infracțiunea de:

- a) furt în scop de folosință;
- b) tâlhărie;
- c) abuz de încredere;
- d) gestiune frauduloasă.

32. Elementul material al infracțiunii de tâlhărie constă în:

- a) furtul săvârșit prin întrebuințare de insulte;
- b) furtul urmat de întrebuințarea de amenințări pentru păstrarea bunului furat;
- c) furtul săvârșit asupra victimei aflate în stare de inconștiență sau neputință de a se apăra;
- d) furtul comis prin înșelăciune.

33. Tâlhăria calificată presupune săvârșirea tâlhăriei:

- a) în public;
- b) de o persoană neînarmată;
- c) prin violare de domiciliu sau sediu profesional;
- d) prin simulare de calități mincinoase.

34. Intenția directă calificată prin scop caracterizează elementul subiectiv al infracțiunii de:

- a) abuz de încredere;
- b) înșelăciune;
- c) gestiune frauduloasă, în variantă simplă;
- d) însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor.

35. Nu poate constitui obiect material al infracțiunii de abuz de încredere:

- a) un bun imobil prin destinația sa;
- b) un înscris;
- c) o sumă de bani;
- d) o energie care are o valoare economică.

36. În condițiile contextualității, pluralitatea de subiecți pasivi ai infracțiunii de înșelăciune determină:

- a) aplicarea regulilor concursului ideal de infracțiuni;
- b) reținerea unei unice infracțiuni de înșelăciune;
- c) aplicarea regulilor concursului real de infracțiuni;
- d) aplicarea regulilor pluralității intermediare de infracțiuni.

37. Elementul subiectiv al infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată este:

- a) intenția directă sau indirectă;
- b) intenția directă calificată prin scop;
- c) intenția depășită;
- d) culpa cu prevedere.

38. Obiectul material al infracțiunii de gestiune frauduloasă este reprezentat:

- a) de o universalitate de bunuri mobile și/sau imobile;
- b) doar un bun imobil;
- c) doar o sumă de bani;
- d) doar un bun mobil.

39. Înșelăciunea se reține în variantă agravată dacă:

- a) se săvârșește prin folosire de nume sau calități mincinoase;
- b) se comite cu prilejul încheierii sau executării unui contract;
- c) se realizează prin emiterea unor file de cec fără acoperire;
- d) nu produce consecințe deosebit de grave.

40. Producerea unor consecințe deosebit de grave, reprezintă un element circumstanțial agravant în cazul infracțiunii de:

- a) abuz de încredere;
- b) gestiune frauduloasă;
- c) distrugere;
- d) tulburare de posesie.

41. Este o faptă materială și de rezultat infracțiunea de:

- a) amenințare;
- b) racolarea minorilor în scopuri sexuale;
- c) înșelăciune;
- d) hărțuire sexuală.

42. La infracțiunea de tulburare de posesie obiectul material poate consta:

- a) într-un înscris;
- b) într-un bun imobil;
- c) doar într-un bun mobil;
- d) într-un bun imobil prin destinație.

43. Tentativa se pedepsește la infracțiunea de:

- a) favorizarea făptuitorului;

- b) tortură, în variantă simplă;
 - c) tăinuire;
 - d) mărturie mincinoasă.
- 44. Împăcarea înlătură răspunderea penală la infracțiunea de:**
- a) înșelăciune;
 - b) distrugere din culpă;
 - c) tulburare de posesie;
 - d) distrugere.
- 45. Nedenunțarea are ca element subiectiv:**
- a) intenția și culpa;
 - b) intenția, directă sau indirectă;
 - c) doar intenția indirectă;
 - d) culpa cu prevedere.
- 46. În cazul în care prin același denunț sunt învinuite mincinos mai multe persoane cu privire la comiterea aceleiași infracțiuni, se va reține:**
- a) o infracțiune de mărturie mincinoasă;
 - b) mai multe infracțiuni de inducere în eroare a organelor judiciare în concurs;
 - c) o infracțiune de inducere în eroare a organelor judiciare, în varianta tip;
 - d) o infracțiune de inducere în eroare a organelor judiciare, în varianta agravată;
- 47. Producerea sau ticluirea de probe nereale, în scopul de a dovedi existența unei fapte prevăzute de legea penală constituie infracțiunea de:**
- a) favorizarea făptuitorului;
 - b) tăinuire;
 - c) inducerea în eroare a organelor judiciare;
 - d) mărturie mincinoasă.
- 48. Coautoratul nu este posibil la infracțiunea de:**
- a) favorizarea făptuitorului;
 - b) tăinuire;
 - c) supunerea la rele tratamente;
 - d) mărturie mincinoasă, în varianta tip.
- 49. Reprezintă un element circumstanțial de agravare, mărturia mincinoasă comisă de un:**
- a) investigator sub acoperire;
 - b) organ de cercetare penală;
 - c) organ de constatare;
 - d) procuror.
- 50. Lovirea unui avocat în legătură cu exercitarea profesiei reprezintă infracțiunea de:**
- a) lovire sau alte violențe;
 - b) ultraj;

- c) ultraj judiciar;
- d) purtare abuzivă.

51. Constituie elementul material al infracțiunii de luare de mită fapta subiectului activ nemijlocit de a:

- a) pretinde ori primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin;
- b) primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin;
- c) pretinde ori primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin sau de a accepta promisiunea unor astfel de foloase;
- d) pretinde ori primi bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori de a accepta promisiunea unor astfel de foloase sau de a nu o respinge.

52. Primirea de foloase necuvenite reprezintă:

- a) o activitate licită;
- b) o infracțiune de sine stătătoare;
- c) o modalitate normativă în cadrul infracțiunii de luare de mită;
- d) o modalitate faptică în cadrul infracțiunii de luare de mită;

53. Falsul intelectual, sub aspect subiectiv, poate fi comis:

- a) cu intenție directă sau indirectă;
- b) numai cu intenție directă;
- c) cu intenție depășită;
- d) doar cu intenție indirectă.

54. Constrângerea mituitorului la darea de mită reprezintă:

- a) o cauză justificativă;
- b) o cauză justificativă specială;
- c) o cauză de neimputabilitate specială;
- d) o cauză de neimputabilitate.

55. Producerea unor consecințe deosebit de grave constituie un element circumstanțial de agravare la infracțiunea de:

- a) luare de mită;
- b) trafic de influență;
- c) cumpărare de influență;
- d) delapidare.

56. Modalitățile normative alternative sub care se poate înfățișa elementul material al infracțiunii de delapidare sunt:

- a) primirea, traficare, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
- b) însușirea, degradarea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
- c) însușirea, distrugerea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
- d) însușirea, folosirea, traficare, bunurilor gestionate sau administrate.

57. Tulburarea însemnată a activității unei persoane juridice de drept public prin fapta abuzivă a unui funcționar public reprezintă:

- a) o faptă care nu este prevăzută de legea penală;
- b) o abatere contravențională;
- c) infracțiunea de abuz în serviciu;
- d) infracțiunea de purtare abuzivă.

58. Producerea unor consecințe deosebit de grave nu constituie un element circumstanțial de agravare la infracțiunea de:

- a) delapidare;
- b) purtare abuzivă;
- c) abuz în serviciu;
- d) neglijență în serviciu.

59. Falsul în înscrisuri sub semnătură privată:

- a) este mai grav dacă este comis de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu;
- b) se poate reține și dacă este comis din culpă;
- c) este incriminat și dacă este realizat cu prilejul întocmirii înscrisului;
- d) este incriminat numai în formă consumată.

60. Tentativa se pedepsește la infracțiunea de:

- a) fals material în înscrisuri oficiale;
- b) tulburarea ordinii și liniștii publice;
- c) falsul în declarații;
- d) uz de fals.

DREPT PROCESUAL PENAL

1. Funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza urmăririi penale:

- a) face parte din funcția judiciară de urmărire penală;
- b) constituie o funcție judiciară distinctă în cadrul procesului penal;
- c) implică efectuarea unui control judiciar de către judecătorul de drepturi și libertăți asupra tuturor măsurilor și procedurilor probatorii care încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

2. Presumția de nevinovăție:

- a) nu este încălcată în cazul în care instanța acordă celui păgubit o despăgubire provizorie pentru acoperirea nevoilor urgente;
- b) este încălcată în cazul efectuării unor percheziții corporale;
- c) nu este încălcată în ipoteza încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

3. Are dreptul la repararea pagubei suferite, în condițiile prevăzute de lege, orice persoană față de care s-a dispus în mod nelegal, în cursul procesului penal:

- a) o măsură restrictivă de libertate;
- b) o măsură privativă de libertate;
- c) o măsură restrictivă de libertate sau o măsură privativă de libertate;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

4. Potrivit principiului prezumției de nevinovăție:

- a) după administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în defavoarea suspectului sau inculpatului;
- b) orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală chiar nedefinitivă;
- c) după administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

5. În cursul urmăririi penale acțiunea penală se stinge prin:

- a) renunțare la urmărire penală, doar;
- b) clasare sau prin renunțare la urmărire penală, în condițiile prevăzute de lege;
- c) renunțare la aplicarea pedepsei;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

6. Introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc la cererea:

- a) părții civile;
- b) inculpatului;

- c) altei părți responsabile civilmente;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

7. Judecătoria judecă în primă instanță:

- a) infracțiunea de trafic de influență (art. 291 C. pen.);
- b) toate infracțiunile, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe;
- c) infracțiunile de spălare a banilor și infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

8. Înalta Curte de Casație și Justiție:

- a) nu judecă în primă instanță infracțiunea de înaltă trădare (art. 398 C. pen.);
- b) judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de generali;
- c) judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de senatori;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

9. Potrivit noului Cod de procedură penală, Tribunalul va judeca în primă instanță:

- a) infracțiunea de violare a vieții private (art. 226 C. pen.);
- b) toate infracțiunile în privința cărora urmărirea penală a fost efectuată de către D.I.I.C.O.T. sau D.N.A., dacă nu sunt date prin lege în competența altor instanțe ierarhic superioare;
- c) infracțiunea de violare a sediului profesional (art. 225 C. pen.);
- d) niciuna din variantele de mai sus.

10. Tăinuirea, favorizarea infractorului și nedenunțarea unor infracțiuni se judecă în primă instanță de:

- a) tribunal;
- b) instanța care judecă infracțiunea la care acestea se referă;
- c) curtea de apel;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

11. Instanța este obligată să dispună reunirea cauzelor:

- a) în cazul în care la săvârșirea unei infracțiuni au participat în calitate de coautori, instigatori, complici două sau mai multe persoane;
- b) în cazul concursului formal de infracțiuni;
- c) când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

12. Excepția de necompetență:

- a) materială sau după calitatea persoanei a instanței superioare celei competente potrivit legii poate fi invocată în tot cursul judecății, până la pronunțarea hotărârii definitive;
- b) teritorială poate fi invocată în cursul judecății, după începerea cercetării judecătorești;
- c) poate fi invocată din oficiu, de către procuror, părți sau de către persoana vătămată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

13. Constituie probe:

- a) orice element de fapt ce servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni;
- b) efectuarea unei expertize;
- c) declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

14. Suspectul sau inculpatul este obligat să comunice, în scris, orice schimbare a adresei sale:

- a) în termen de 48 de ore;
- b) în termen de 3 zile;
- c) de îndată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

15. Constituie mijloace de probă:

- a) fotografiile;
- b) confruntările;
- c) efectuarea unei expertize;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

16. Mandatul de percheziție domiciliară se poate folosi:

- a) o singură dată;
- b) ori de câte ori este necesar, în intervalul de timp determinat de judecător;
- c) pe o durată de cel mult 30 de zile de la momentul emiterii;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

17. În cadrul procesului penal, minorul:

- a) nu poate fi ascultat ca martor;
- b) poate fi ascultat ca martor, însă până la împlinirea vârstei de 14 ani ascultarea acestuia are loc în prezența unuia dintre părinți, a tutorelui sau a persoanei ori a reprezentantului instituției căreia îi este încredințat minorul spre creștere și educare;
- c) care la data audierii în calitate de martor nu a împlinit vârsta de 14 ani, i se comunică obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-i-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

18. Percheziția domiciliară:

- a) nu poate fi începută niciodată după ora 20,00;
- b) nu se poate efectua decât în prezența martorilor asistenți;
- c) poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00 când aceasta urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

19. Declarațiile suspectului:

- a) se consemnează în scris;
- b) se consemnează în scris sau se înregistrează cu mijloace audio-video;

- c) se pot consemna în scris de către suspect sau de către avocatul acestuia;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

20. Delegarea efectuării unui act procedural poate fi dispusă:

- a) de o instanță de judecată unui procuror;
- b) de o instanță de judecată unui organ de cercetare penală;
- c) de un organ de cercetare penală căruia i s-a delegat, anterior, efectuarea unui act de către procurorul care supraveghează urmărirea penală, altui organ de cercetare penală dintr-o localitate vecină;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

21. În cazul în care a fost dispusă confruntarea:

- a) persoanele confruntate sunt obligate să își pună reciproc întrebări;
- b) declarațiile se consemnează în scris, în procese-verbale separate pentru fiecare persoană;
- c) întrebările și răspunsurile se consemnează într-un proces-verbal;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

22. Măsurile preventive se pot lua în scopul:

- a) asigurării tragerii la răspundere civilă a inculpatului;
- b) împiedicării sustragerii suspectului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată sau de la executarea pedepsei;
- c) asigurării bunei desfășurări a procesului penal;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

23. Arestarea preventivă:

- a) poate fi înlocuită cu măsura reținerii;
- b) nu poate fi înlocuită cu măsura internării nevoluntare în vederea efectuării expertizei medico-legale psihiatrice;
- c) poate fi înlocuită cu internarea medicală provizorie;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

24. Măsura controlului judiciar:

- a) poate fi dispusă de către procuror prin rechizitoriu;
- b) poate fi luată de către procuror, prin ordonanță împotriva căreia se poate formula plângere la procurorul ierarhic superior celui care a dispus măsura;
- c) poate fi luată în cursul judecății, prin încheiere, procedura desfășurându-se în ședință publică;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

25. Măsura arestului la domiciliu:

- a) nu se poate dispune în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa închisorii alternativ cu pedeapsa amenzii penale;
- b) se poate dispune dacă există probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune asupra unui membru de familie;
- c) poate fi dispusă numai față de persoana inculpatului;

d) niciuna din variantele de mai sus.

26. Pe timpul cât se află sub control judiciar, inculpatul trebuie să respecte următoarele obligații:

- a) să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza cu privire la schimbarea locuinței;
- b) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte arme;
- c) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

27. Măsura arestului la domiciliu:

- a) poate fi dispusă cu privire la inculpatul față de care există suspiciunea rezonabilă că a săvârșit o infracțiune asupra unui membru de familie;
- b) nu poate fi dispusă cu privire la inculpatul care a fost anterior condamnat definitiv pentru infracțiunea de evadare;
- c) nu este o măsură preventivă privativă de libertate;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

28. Reținerea poate fi luată:

- a) de organul de cercetare penală sau de procuror, în cursul fazei de urmărire penală ori de instanță, în cursul fazei de judecată;
- b) doar în cursul fazei de urmărire penală;
- c) atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

29. Durata maximă a măsurii arestului la domiciliu, în cursul fazei de urmărire penală, este de:

- a) 180 de zile;
- b) 6 luni;
- c) 120 de zile;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

30. Procurorul sesizează judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, în vederea luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut:

- a) cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia;
- b) cu cel puțin 4 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia;
- c) cu cel puțin 5 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

31. Potrivit Codului de procedură penală:

- a) procurorul este obligat să procedeze la audierea inculpatului înaintea formulării propunerii de arestare preventivă;
- b) măsura arestării preventive se poate dispune în mod legal și fără audierea inculpatului;

- c) măsura arestării preventive nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate ori pentru care este posibilă împăcarea;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

32. Poate dispune restituirea cauțiunii:

- a) instanța de judecată, doar;
- b) și procurorul;
- c) și organul de cercetare penală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

33. Cauțiunea se restituie:

- a) când se dispune restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară;
- b) dacă măsura controlului judiciar pe cauțiune a fost înlocuită cu măsura arestului la domiciliu sau a arestării preventive în ipoteza în care, pe durata măsurii controlului judiciar pe cauțiune, inculpatul a încălcat, cu rea-credință, obligațiile care îi revineau;
- c) când se dispune renunțarea la urmărirea penală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

34. Instanța de judecată poate dispune măsura arestării preventive inculpatului:

- a) prin încheiere motivată;
- b) prin rezoluție;
- c) doar prin sentință;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

35. Contestația formulată de către inculpat împotriva încheierilor prin care judecătorul de cameră preliminară dispune asupra măsurilor preventive se soluționează în termen de:

- a) 5 zile de la înregistrare;
- b) 3 zile de la înregistrare;
- c) 48 de ore de la înregistrare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

36. Contestația formulată împotriva încheierii prin care s-a dispus prelungirea arestării preventive:

- a) este, în toate cazurile, suspensivă de executare;
- b) este suspensivă de executare numai dacă este declarată de procuror;
- c) nu este suspensivă de executare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

37. Împotriva ordonanței organului de cercetare penală prin care s-a dispus luarea măsurii preventive a reținerii, suspectul sau inculpatul poate formula plângere la:

- a) șeful ierarhic al organului de cercetare penală;
- b) procurorul ierarhic superior celui care supraveghează urmărirea penală;
- c) procurorul care supraveghează urmărirea penală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

38. Reținerea poate fi dispusă:

- a) pentru cel mult 24 de ore;
- b) pentru cel mult 48 de ore;
- c) numai după audierea suspectului sau inculpatului, chiar dacă audierea a avut loc în absența avocatului ales sau desemnat din oficiu;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

39. Termenul procedural:

- a) poate fi un termen de regresivitate;
- b) poate fi suspendat;
- c) poate fi întrerupt;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

40. În cursul judecății, asistența juridică este obligatorie:

- a) numai când legea prevede pentru infracțiunea ce face obiectul judecății pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani;
- b) când legea prevede pentru infracțiunea ce face obiectul judecății pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani;
- c) când instanța apreciază că inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

41. Plângerea:

- a) în formă electronică îndeplinește condițiile de formă numai dacă este certificată prin semnătură electronică, în conformitate cu prevederile legale;
- b) nu se poate formula oral;
- c) pentru persoanele cu capacitate de exercițiu restrânsă se face de reprezentantul legal;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

42. Organele de urmărire penală strâng probele:

- a) în defavoarea suspectului sau inculpatului, iar în favoarea acestuia doar când există cerere în acest sens;
- b) atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului;
- c) doar în defavoarea suspectului sau inculpatului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

43. Procedura audierii anticipate se desfășoară:

- a) fără citarea părților și a subiecților procesuali principali;
- b) în ședință publică;
- c) cu participarea obligatorie a procurorului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

44. În procedura de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară exercită funcția de:

- a) judecată;
- b) acuzare;
- c) verificare a legalității trimiterii sau netrimiterii în judecată;

d) niciuna din variantele de mai sus.

45. După terminarea cercetării judecătorești se trece la dezbateri, dându-se cuvântul în următoarea ordine:

- a) procurorului, persoanei vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente și inculpatului;
- b) procurorului, inculpatului, persoanei vătămate, părții civile și părții responsabile civilmente;
- c) procurorului, persoanei vătămate, părții responsabile civilmente, părții civile și inculpatului.

d) niciuna din variantele de mai sus.

46. Judecata:

- a) este publică, de regulă;
- b) nu se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței;
- c) poate avea loc numai în prezența inculpatului;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

47. După pronunțare, o copie a minutei hotărârii se comunică:

- a) subiecților procesuali principali;
- b) procurorului și părților, doar;
- c) persoanei vătămate;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

48. Hotărârea judecătorească este lovită de nulitate absolută în cazul în care:

- a) aceasta este semnată de către grefier;
- b) minuta nu este semnată de unul dintre membrii completului de judecată;
- c) inculpatului nu i s-a acordat ultimul cuvânt;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

49. Participarea procurorului la judecarea apelului:

- a) nu este obligatorie;
- b) este obligatorie numai în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani;
- c) este obligatorie;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

50. Asupra renunțării la apel:

- a) se poate reveni înăuntrul termenului pentru declararea apelului, cu excepția apelului care privește latura penală a cauzei;
- b) se poate reveni înăuntrul termenului pentru declararea apelului, cu excepția apelului care privește latura civilă a cauzei;
- c) se poate reveni înăuntrul termenului pentru declararea apelului, atât în privința apelului care privește latura penală, cât și în privința apelului care privește latura civilă a cauzei;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

TEMATICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE

DREPT CIVIL – ANUL I

Tematică (Partea Generală)

- 1) Aplicarea legii civile;
- 2) Clasificarea normelor de drept civil;
- 3) Izvoarele dreptului civil;
- 4) Raportul juridic civil: noțiune, caractere, structura; subiectele, conținutul și obiectul;
- 5) Actul juridic civil: noțiunea și clasificarea actului juridic civil, condițiile actului juridic civil, efectele actului juridic civil, modalitățile actului juridic civil, nulitatea actului juridic civil;
- 6) Prescripția extinctivă: domeniul, termenele, cursul prescripției;
- 7) Decăderea.

Bibliografie

1. G. Boroș, C. A. Anghelescu - *Curs de drept civil. Partea generală*, ed. a III-a, Editura Hamangiu, București, 2021;
2. Ș. Diaconescu, P. Vasilescu - *Introducere în dreptul civil*, Ed. Hamangiu, 2022;
3. O. Ungureanu, C. Munteanu - *Drept civil. Partea generală*, Ed. a 2-a, Ed. Universul Juridic, București, 2017;
4. Fl. A. Baiaș s.a. - *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ed. a 2-a, Ed. C.H.Beck, București, 2021;
5. G. Boroș, C. A. Anghelescu, I. Nicolae, *Fise de drept civil. Ed. a 8-a, Partea generală. Persoanele. Familia. Drepturile reale principale*, Ed. Hamangiu, București, 2024.

Tematică (Persoanele)

- 1) Noțiunea, istoricul și rolul persoanei fizice;
- 2) Identificarea persoanei fizice;
- 3) Drepturile personalității;
- 4) Capacitatea civilă a persoanei fizice;
- 5) Ocrotirea persoanei fizice prin mijloace de drept civil;
- 6) Noțiunea, istoricul și rolul persoanei juridice;
- 7) Identificarea persoanei juridice;
- 8) Înființarea persoanei juridice;
- 9) Capacitatea civilă a persoanei juridice;
- 10) Reorganizarea persoanei juridice;
- 11) Încetarea persoanei juridice.

Bibliografie

1. Marian Nicolae (coord.), Vasile Bîcu, George-Alexandru Ilie, Radu Rizoïu, *Drept civil. Persoanele*, Editura Universul Juridic, București, 2016;
2. Gabriel Boroi, Carla Alexandra Anghelescu, Ioana Nicolae, *Fișe de drept civil*, Ediția a 5-a. *Partea generală. Persoanele. Familia. Drepturile reale principale. Obligațiile. Contractele. Moștenirea*, Editura Hamangiu, București, 2020, pp.235-312;
3. Cornelia Munteanu, Sevastian Cercel (coord.), Vasile Bîcu, Irina Olivia Călinescu, Sevastian Cercel, Șerban Diaconescu, Luiza Cristina Gavrilescu, George Alexandru Ilie, Raluca Ștefania Lazăr, Cornelia Munteanu, Lavinia Tec, *Persoanele. Fișe de drept civil*, Editura Universul Juridic, București, 2020;
4. Codul civil.
5. Eugen Chelaru, *Drept civil. Persoanele*, Ediția 5, Editura C.H. Beck, București, 2020;
6. Carmen Tamara Ungureanu, Ionuț Alexandru Toader, *Drept civil. Partea generală. Persoanele*, Ediția a 5-a, revizuită și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2022.

DREPT CIVIL – ANUL II

Tematică (Drepturi reale)

- 1) Patrimoniul;
- 2) Dreptul de proprietate publică;
- 3) Dreptul de proprietate privată;
- 4) Modalitățile juridice ale dreptului de proprietate privată;
- 5) Dezmembrămintele dreptului de proprietate;
- 6) Acțiunea în revendicare imobiliară și mobilă;
- 7) Accesiunea imobiliară;
- 8) Posesia;
- 9) Fiducia și administrarea bunurilor altuia;
- 10) Uzucapiunea.

Bibliografie

1. Ciprian Raul Romișan, *Drept civil. Drepturi reale*. Suport curs pregătit în format specific, București, revizuit, 2022;
2. Gabriel Boroi, Carla Alexandra Anghelescu, Bogdan Nazat, *Curs de drept civil. Drepturile reale principale*, Ediția a 2-a revizuită și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2013;
3. Corneliu Bîrsan, *Drept civil. Drepturile reale principale în reglementarea noului Cod civil*, Ediția a 4-a revizuită și actualizată, Editura Hamangiu, București, 2020;

4. Valeriu Stoica, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ediția a 3- a, Editura C.H. Beck, București, 2017;
5. Codul civil;
6. Gabriel Boroi, Mona-Maria Pivniceru, Carla Alexandra Anghelescu, Dragoș-Nicolae Dumitru, Bogdan Nazat, Ioana Nicolae, Teona Rădulescu, Tudor-Vlad Rădulescu, *Fișe de drept civil: partea generală, persoane, drepturi reale principale, obligații, contracte, succesiuni, familie*, Ediția a II-a, Editura Hamangiu, București, 2017;
7. Flavius-Antoni Baiaș, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei (coord.), *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ediția a 3-a, Editura C.H. Beck, București, 2021;
8. Eugen Chelaru, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Ediția 5, Editura C.H. Beck, București, 2019.

Tematică (Teoria generală a obligațiilor)

- 1) Obligațiile civile;
- 2) Contractul (Noțiune și clasificare, Modalități și etape de încheiere a contractului, Negocierile precontractuale. Oferta și acceptarea, Încheierea contractului, Efectele contractului între părți și față de terți;
- 3) Faptul juridic licit (Gestiunea de afaceri, Plata nedatorată, Îmbogățirea fără justă cauză);
- 4) Răspunderea civilă delictuală (Răspunderea pentru fapta proprie, Răspunderea pentru fapta altuia, Răspunderea pentru prejudiciile cauzate de lucruri, de animale și de ruina edificiului, Efectele răspunderii civile delictuale. Repararea prejudiciului;
- 5) Efectele (executarea) obligațiilor (Plata, Executarea silită în natură, Executarea indirectă sau prin echivalent;
- 6) Rezoluțiunea, rezilierea și reducerea prestațiilor;
- 7) Cauze justificate de neexecutare a obligațiilor contractuale;
- 8) Mijloace de protecție a drepturilor creditorilor (acțiunea oblică, acțiunea revocatorie);
- 9) Transmisiunea și transformarea obligațiilor (Cesiunea de creanță. Subrogația. Preluarea de datorie. Novația);
- 10) Stingerea obligațiilor (Compensația, Confuziunea, Darea în plată, Remiterea de datorie).

Bibliografie

1. B. Oglindă, *Drept civil. Teoria generală a obligațiilor*, Ed. Universul Juridic, București, 2021;
2. C.E. Zamșa, *Drept civil. Teoria generală a obligațiilor*, Ed. Hamangiu, București, 2023;
3. L. Pop, L.-F. Popa, S.I. Vidu, *Curs de drept civil. Obligațiile*, ed. a 2-a, Ed. Universul Juridic, București, 2020;
4. Fl. A. Baiaș s.a. - *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ediția 2, Ed. C.H.Beck, București, 2021;

5. G. Boroî, C. A. Anghelescu, I. Nicolae, *Fise de drept civil. Editia a 8-a, Obligatiile. Contractele. Mostenirea*, Ed. Hamangiu, Bucureşti, 2024.

DREPT CIVIL – ANUL III

Tematică (contracte)

- 1) Contractul de vânzare;
- 2) Contractul de schimb;
- 3) Donația;
- 4) Contractul de locațiune;
- 5) Contractul de mandate;
- 6) Contractul de împrumut;
- 7) Contractele aleatorii.

Bibliografie

1. Francisc Deak, Lucian Mihai, Romeo Popescu, *Tratat de drept civil. Contracte speciale. Vol. I (Vânzarea. Schimbul)*, ediția a V-a actualizată de Romeo Popescu, Ed. Universul Juridic, Bucureşti, 2017;
2. Francisc Deak, Lucian Mihai, Romeo Popescu, *Tratat de drept civil. Contracte speciale, Vol.II (Locațiunea. Închirierea locuinței. Arendarea. Mandatul)*, ediția a V-a, Ed. Universul Juridic, Bucureşti, 2021;
3. Francisc Deak, Lucian Mihai, Romeo Popescu, *Tratat de drept civil. Contracte speciale, Vol. III (Depozitul. Împrumutul de folosință. Împrumutul de consumație. Tranzacția. Donația)*, ediția a V-a actualizată de Romeo Popescu, Ed. Universul Juridic, Bucureşti, 2018;
4. Flavius-Antoniou Baias, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei (coord.), *Noul Cod civil. Comentariu pe articole*, Ediția a 3-a, Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2021;
5. Codul civil.

Tematică (succesiuni)

- 1) Reguli generale privind dreptul la moștenire;
- 2) Moștenirea legală;
- 3) Moștenirea testamentară;
- 4) Transmiterea și împărțea moștenirii.

Bibliografie

1. Francisc Deak, Romeo Popescu, *Tratat de drept succesoral*, ediția a IV-a actualizată și completată, vol. I (*Moștenirea legală*), vol. II (*Moștenirea testamentară*), vol. III (*Transmisiunea și partajul moștenirii*), Editura Universul Juridic, București, 2019;
2. Flavius A. Baias, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei (coordonatori), *Codul civil. Comentariu pe articole*, Ediția a 3-a revizuită și adăugită, Editura C. H. Beck, București, 2021;
3. Codul civil roman.

DREPT PROCESUAL CIVIL

Tematică

- 1) Principiile fundamentale ale procesului civil;
- 2) Aplicarea legii de procedură civilă;
- 3) Acțiunea civilă;
- 4) Participanții la procesul civil;
- 5) Competența instanțelor judecătorești;
- 6) Actele de procedură;
- 7) Termenele procedurale;
- 8) Procedura în fața primei instanțe;
- 9) Căile de atac (Apelul, Recursul, Revizuirea);
- 10) Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept
- 11) Procedurile speciale;
- 12) Executarea silită

Bibliografie

1. V. M. Ciobanu, T. C. Briciu, C. C. Dinu, *Drept procesual civil: curs de bază pentru licență, seminare și examene*, Ed. Universul Juridic, București, 2023;
2. G. Boroî, M. Stancu, *Drept procesual civil*, Ediția a 6-a rev. și adăug., vol. 1 și vol. 2, Ed. Hamangiu, București, 2023;
3. Gheorghe-Liviu Zidaru, Paul Pop, *Drept procesual civil*, Ed. Universul Juridic, București, 2020;
4. G. Boroî, C. A. Anghelescu, *Fișe de procedură civilă*, Ediția a 2-a rev. și adăug., Ed. Hamangiu, București, 2021.

DREPT PENAL. PARTEA GENERALĂ

Tematică

- 1) Legea penală și limitele ei de aplicare (timp și spațiu);
- 2) Infracțiunea (dispoziții generale, cauzele justificative, cauzele de neimputabilitate, tentativa, unitatea și pluralitatea de infracțiuni, autorul și participanții);
- 3) Pedepsele. Individualizarea pedepselor;
- 4) Măsurile de siguranță;
- 5) Minoritatea;
- 6) Răspunderea penală a persoanei juridice;
- 7) Cauzele care înlătură răspunderea penală;
- 8) Cauzele care înlătură sau modifică executarea pedepsei;
- 9) Cauzele care înlătură consecințele condamnării.

Bibliografie

1. Codul penal al României din anul 2009, cu modificările și completările de până la data de 13.03.2024.
2. Norel Neagu, Drept penal, partea generală, Editura Universul Juridic, București, 2021
3. Constantin Duvac, Norel Neagu, Nicolae Gament, Vasile Băiculescu – Drept penal. Partea generală. Editura Universul Juridic, București, 2019
4. Mihai Hotca, Petre Buneci, Mirela Gorunescu, Norel Neagu, Radu Slăvoiu, Radu-Florin Geamănu, Dominic-George Pop, Instituții de drept penal, Editura Universul Juridic, București, 2014
5. Mihai Hotca, Mirela Gorunescu, Norel Neagu, Radu-Florin Geamănu, Maxim Dobrinoiu, Mircea Constantin Sinescu, Radu Slăvoiu, Lamy Diana Al-Kawadri, Constantin Nedelcu, Adrian Hărățau, Noul Cod penal. Note. Corelații. Explicații, Editura C.H.Beck, București, 2014 – legislație comentată
6. Mihail UdROIU, Drept penal. Partea generală. Noul Cod penal, Editura C.H. Beck, București, 2016;
7. Florin Streteanu, Daniel Nițu, Drept penal, Partea generală, vol. I, Editura Universul Juridic, București, 2014.

DREPT PENAL. PARTEA SPECIALĂ

Tematică

- 1) Infracțiuni contra persoanei [cap. I – Infracțiuni contra vieții (art. 188-192); cap. II – Infracțiuni contra integrității corporale sau sănătății (art. 193-198); cap. III – Infracțiuni săvârșite asupra unui membru de familie (art. 199-200); cap. VI –

- Infracțiuni contra libertății persoanei (art. 205-208); cap. VIII – Infracțiuni contra libertății și integrității sexuale (art. 218-223); cap. IX – Infracțiuni ce aduc atingere domiciliului și vieții private (art. 224-225)];
- 2) Infracțiuni contra patrimoniului [cap. I – Furtul (art. 228-232); cap. II – Tâlhăria și pirateria (art. 233-237); cap. III – Infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii (art. 238, art. 242-244, art. 248); cap. V – Distrugerea și tulburarea de posesie (art. 253-256, art. 256¹)];
 - 3) Infracțiuni contra autorității (art. 257-258);
 - 4) Infracțiuni contra înfăptuirii justiției (art. 266-273, art. 279-283, art. 285-286);
 - 5) Infracțiuni de corupție și de serviciu [cap. I – Infracțiuni de corupție (art. 289-292); cap. II – Infracțiuni de serviciu (art. 295-298, art. 308-309)];
 - 6) Infracțiuni de fals [cap. III – Falsuri în înscrisuri (art. 320-323, art. 326-327)] 81
 - 7) Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială [cap. I – Infracțiuni contra ordinii și liniștii publice (art. 371, art. 375); cap. II – Infracțiuni contra familiei (art. 377-379)].

Bibliografie

1. Codul penal al României adoptat prin Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările de până la data de 01.01.2020;
2. Constantin Duvac, Drept penal. Parte specială, vol. I, Ed. Universul Juridic, București, 2015;
3. Vasile Dobrinou, Norel Neagu, Drept penal. Parte specială, Ed. Universul Juridic, București, 2014;
4. Mihail Udroi, Drept penal. Partea specială. Noul Cod penal, ed. 7, Editura C.H. Beck, București, 2020.

DREPT PROCESUAL PENAL

Tematică

Partea generală

- 1) Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale;
- 2) Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal;
- 3) Participanții în procesul penal;
- 4) Competența;
- 5) Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii;
- 6) Măsurile preventive și alte măsuri procesuale;
- 7) Acte procesuale și procedurale comune;

Partea specială

- 1) Urmărirea penală;
- 2) Camera preliminară;
- 3) Dispoziții generale privind judecata;
- 4) Judecata în primă instanță;
- 5) Apelul și contestația;
- 6) Căile extraordinare de atac;
- 7) Proceduri speciale;
- 8) Executarea hotărârilor penale;

Bibliografie

1. Codul de procedură penală al României, intrat în vigoare la 1 februarie 2014, cu modificările ulterioare;
2. Ion Neagu, Mircea Damaschin, *Tratat de procedură penală*. Partea generală, Ed. Universul Juridic, București, 2014;
3. Ion Neagu, Mircea Damaschin, *Tratat de procedură penală*. Partea specială, Ed. Universul Juridic, București, 2015;
4. Mihai Olariu, Cătălin Marin, *Drept procesual penal. Partea generală*, Ed. Universul Juridic, București, 2020;
5. Mihai Olariu, Cătălin Marin, *Drept procesual penal. Partea specială*, Ed. Universul Juridic, București, 2019;
6. Mihai Olariu, Cătălin Marin, *Drept procesual penal. Teste-grilă pentru admiterea în magistratură și avocatură*, Ed. Universul Juridic, București, 2017;
7. Mihail Udroi, *Procedură penală. Partea generală*, ediția a 3-a, Ed. C.H. Beck, București, 2016;
8. Mihail Udroi, *Procedură penală. Partea specială*, Ed. C.H. Beck, București, 2015.

RĂSPUNSURI

Nr. crt.	Drept civil anul I	Drept civil anul II	Drept civil anul III	Drept procesual civil	Drept penal parte generală	Drept penal parte specială	Drept procesual penal
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.	C	A	A	C	B	C	A
7.	A	C	D	B	B	C	B
8.	B	A	A	C	C	C	C
9.	A	A	B	B	B	A	B
10.	C	A	B	A	B	B	B
11.							
12.							
13.							
14.							
15.							
16.	D	C	C	D	C	D	A
17.	A	A	D	B	D	C	B
18.	C	C	C	C	C	D	C
19.	D	D	B	C	A	C	A
20.	C	B	A	A	D	B	A
21.							
22.							
23.							
24.							
25.							
26.	D	C	A	B	B	C	A
27.	A	B	C	A	D	A	B
28.	C	B	D	B	B	C	B
29.	D	A	B	B	B	D	A
30.	B	B	A	B	C	A	A
31.							
32.							

33.							
34.							
35.							
36.	A	C	B	C	C	B	C
37.	C	D	C	D	B	B	C
38.	D	B	A	C	C	A	A
39.	B	D	D	C	D	A	A
40.	C	A	C	B	A	B	C
41.							
42.							
43.							
44.							
45.							
46.	C	A	B	B	D	B	A
47.	B	C	D	D	C	C	C
48.	C	B	A	C	B	D	B
49.	B	D	D	B	B	A	C
50.	C	D	A	C	B	C	B
51.					-		-
52.					-		-
53.					-		-
54.					-		-
55.					-		-
56.	-	B	C	B	-	D	-
57.	-	B	D	D	-	A	-
58.	-	C	C	C	-	B	-
59.	-	C	C	A	-	C	-
60.	-	D	B	C	-	A	-
61.	-		-	-	-	-	-
62.	-		-	-	-	-	-
63.	-		-	-	-	-	-
64.	-		-	-	-	-	-
65.	-		-	-	-	-	-